

No. 34705

**Netherlands
and
Argentina**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Argentine Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Bnenos Aires, 27 December 1996

Entry into force: *11 February 1998 by notification, in accordance with article 32*

Authentic texts: *Dutch, English and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 26 May 1998*

**Pays-Bas
et
Argentine**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République argentine tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Buenos Aires, 27 décembre 1996

Entrée en vigueur : *11 février 1998 par notification, conformément à l'article 32*

Textes autbentiques : *néerlandais, anglais et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 26 mai 1998*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Argentinië tot het vermijden van dubbele belasting en het
voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot
belastingen naar het inkomen en naar het vermogen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Regering van de Republiek Argentinië,

Geleid door de wens, dat door beide Staten een verdrag wordt gesloten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a. voor Nederland:

- i. de inkomstenbelasting,
- ii. de loonbelasting,
- iii. de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Mijwet continentaal plat 1965,
- iv. de dividendbelasting,
- v. de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b. voor Argentinië:

- i. de inkomstenbelasting (*impuesto a las ganancias*), en
- ii. de persoonlijke zakenbelasting (*impuesto sobre los bienes personales*),

(hierna te noemen: „Argentijnse belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden gehe-

ven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van belangrijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „een Verdragsluitende Staat” Nederland of de Republiek Argentinië, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” Nederland en de Republiek Argentinië;

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van de aan de kust van „Nederland” grenzende zeegebieden, voor zover Nederland in die gebieden soevereine rechten mag uitoefenen of rechtsbevoegdheid heeft in overeenstemming met het internationale recht;

c. omvat de uitdrukking „Argentinië”, wanneer deze in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, de aan de kust van Argentinië grenzende zeegebieden, voor zover Argentinië in die gebieden soevereine rechten mag uitoefenen of rechtsbevoegdheid heeft in overeenstemming met het internationale recht;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdaan”:

1. elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;

2. elke rechtspersoon, vennootschap of vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;

- i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit“:
 1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde tegenwoordiger;
 2. in Argentinië het Ministerie van Economie en Openbare Werken en Diensten, Secretariaat van Financiën (el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda).
2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid, of die een pensioenfonds is zoals beschreven in artikel 31. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:
 - a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aanleggenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner is van beide Verdragssluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats, en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat eveneens:

- a. een plaats van uitvoering van een bouwwerk, constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende aard, maar alleen indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden een periode van zes maanden overschrijdt;
- b. het verlenen van diensten, daaronder begrepen diensten van adviserende aard, door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die door de onderneming daarmee zijn belast, maar alleen indien zulke werkzaamheden (voor hetzelfde of een daarmee samenhangend project) in het land worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van zes maanden te boven gaan;
- c. werkzaamheden in samenhang met de exploratie van natuurlijke rijkdommen, maar alleen indien de duur van die werkzaamheden een periode van zes maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a tot en met e genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Indien evenwel de werkzaamheden van zo'n vertegenwoordiger uitsluitend of nagenoeg uitsluitend worden verricht voor die onderneming en in zijn commerciële of financiële betrekkingen met de onderneming voorwaarden zijn overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke in het algemeen door onafhankelijke vertegenwoordigers worden aanvaard, wordt hij niet geacht een onafhankelijk vertegenwoordiger in de zin van dit lid te zijn.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (daaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag heeft de uitdrukking „onroerende zaken” de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij kunnen worden toegerekend aan:

- a. die vaste inrichting; of
- b. verkopen in die andere Staat van goederen of koopwaar van dezelfde of soortgelijke aard als worden verkocht door die vaste inrichting; of

c. andere bedrijfsactiviteiten, verricht in die andere Staat, van dezelfde of soortgelijke aard als worden verricht door middel van die vaste inrichting.

Echter, de bepalingen van onderdeel b) en c) zijn slechts van toepassing indien de verkoopactiviteiten, respectievelijk de bedrijfsactiviteiten, voor het grootste deel zijn uitgeoefend door de vaste inrichting.

2. Onverminderd de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid mogen voordelen, behaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat met de activiteit van het verzekeren of herverzekeren van goederen die zich bevinden in de andere Verdragsluitende Staat of van personen die inwoners zijn van die andere Staat, op het moment van het sluiten van het verzekerings- of herverzekeringscontract, in die andere Staat worden belast, ongeacht of de onderneming zijn activiteit in de andere Staat uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of op andere wijze, mits, in het laatste geval, de premie is betaald door een inwoner van die andere Staat. De belasting die in die andere Staat wordt geheven mag echter 2,5 percent van het brutobedrag van de premie niet overschrijden.

6. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

7. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

8. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Scheep- en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaart-onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of internationaal geëxploiteerd agentschap.

4. In dit artikel,

a. omvat de uitdrukking „voordelen”:

- i. voordelen, netto voordelen, bruto ontvangsten en opbrengsten rechtstreeks behaald uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer; en
- ii. interest op bedragen, voortgekomen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, mits deze interest voortvloeit uit de exploitatie;

b. omvat de uitdrukking „exploitatie van schepen of luchtvaartuigen” in internationaal verkeer door een onderneming van een Verdragsluitende Staat:

- i. het charteren of verhuren van schepen of luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning; en
- ii. de verhuur van containers en daarmee verband houdende uitrusting, door die onderneming, mits die charter of verhuur voortvloeit uit de exploitatie door die onderneming van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

Artikel 9

Geheerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

3. Een Verdragsluitende Staat mag niet de inkomsten van een onderneming, in omstandigheden als bedoeld in het eerste lid, wijzigen na het verstrijken van de verjaringstermijnen waarin zijn nationale wetgeving voorziet en in ieder geval niet na zes jaren na het einde van het jaar waarin die onderneming de inkomsten die aan zulk een wijziging onderworpen zouden zijn, zonder de voorwaarden als bedoeld in het eerste lid, zou hebben behaald.

4. De bepalingen van het tweede en het derde lid zijn niet van toepassing in het geval van fraude, moedwillig verzuim of nalatigheid.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genier de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 10 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 15 van toepassing.

7. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat,

mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Belastingheffing van vaste inrichtingen

Indien een inwoner van een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting heeft in de andere Verdragsluitende Staat, mag de belasting van de laatstgenoemde Verdragsluitende Staat over de voordelen van die vaste inrichting, ongeacht of deze wordt geheven van de vaste inrichting als zodanig, van de voornoemde inwoner of van beide, niet de belasting overschrijden die verschuldigd is krachtens de wetgeving van die andere Staat ter zake van voordelen van een lichaam dat inwoner is van die andere Verdragsluitende Staat en daarnaast een belasting op die voordelen, vastgesteld na aftrek van de eerdergenoemde belasting over de voordelen. In dat geval, en in het geval dat de aanvullende belasting alleen van toepassing is op het deel van de voordelen dat naar het buitenland is overgemaakt, mag het tarief niet het tarief overschrijden dat is neergelegd in artikel 10, tweede lid, onderdeel a.

Artikel 12

Interest

1 Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietende de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 12 procent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat vrijgesteld van belasting in die Staat indien.

a. de betaler van de interest de Staat zelf is, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of de centrale bank van die Staat, of

b. de interest wordt betaald aan de andere Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of aan een instelling (waaronder begrepen financiële instellingen) die eigendom is van of wordt beheerst door die Verdragsluitende Staat of aan een van zijn plaatselijke overheden, of

c. de interest wordt betaald aan andere instellingen ter zake van leningen op voordelige voorwaarden, met een looptijd van drie jaar of meer, gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, de centrale bank van de andere Verdragsluitende Staat of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, of

d. de interest wordt betaald in verband met de import van machine-rie, of industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting.

4. De bepalingen van het derde lid, onderdeel c), zijn in ieder geval van toepassing, in het geval van Nederland, op de Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV en de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV en, in het geval van Argentinië, op de Banco de la Nación Argentina en de Banco de la Provincia de Buenos Aires. De bevoegde autoriteiten kunnen in onderling overleg andere agentschappen of instanties aanwijzen waarop deze bepalingen in elk geval van toepassing zijn.

5. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en het derde lid.

6. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, daaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 15 van toepassing.

8. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn, indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig

onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

9. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijke gerechtigde zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatsbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke Verdragsluitende Staat, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat inogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 3 percent van het brutobedrag betaald voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nieuws;

b. 5 percent van het brutobedrag betaald voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap (daaronder echter niet begrepen royalty's ter zake van bioscoopfilms en werken op film, beeldband of andere reproductiemiddelen voor televisieuitzendingen); of

c. 10 percent van het brutobedrag betaald voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, programmatuur voor computers, nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, en omvat mede vergoedingen voor de verlening van technische diensten; of

d. 15 percent van het brutobedrag van de royalty's in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De uitdrukking *royalty's*, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nieuws, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en werken op film, beeldband of andere reproductiemiddelen voor televisieuitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, programmatuur voor computers, nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, en omvat mede vergoedingen voor de verlening van technische diensten.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de *royalty's*, die inwoner is van een Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat waaruit de *royalty's* afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de *royalty's* worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 15 van toepassing.

6. *Royalty's* worden geacht uit een Verdragssluitende Staat afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de *royalty's* betaalt, of hij inwoner van een Verdragssluitende Staat is of niet, in een Verdragssluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de *royalty's* was aangegaan, en deze *royalty's* ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze *royalty's* geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de *royalty's* gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragssluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van aandelen in een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, waarvan de waarde van de aandelen hoofdzakelijk berust op in die andere Verdragsluitende Staat gelegen onroerende zaken, mogen in die andere Staat worden belast. Voor de toepassing van dit lid en van artikel 24, tweede lid.:

a. omvat de uitdrukking „onroerende zaken” mede de aandelen in een lichaam, waarvan de waarde van de aandelen hoofdzakelijk berust op onroerende zaken; en

b. worden onroerende zaken, gebruikt door dat lichaam bij zijn bedrijfsmatige activiteiten of zijn activiteiten op het gebied van landbouw of voor de uitoefening van een vrij beroep, niet in aanmerking genomen.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

5. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van aandelen in een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag echter niet overschrijden:

a. 10 percent van de voordelen in het geval van een onmiddellijke deelneming in het kapitaal van ten minste 25 per cent;

b. 15 percent in alle andere gevallen.

6. Voordelen afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en verkregen door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde lid mogen in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat worden belast overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

7. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vreemder inwoner is.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, mogen die voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast overeenkomstig de wetgeving van die Staat:

a. indien hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. De voordelen mogen echter slechts in zoverre zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend in de andere Verdragsluitende Staat worden belast; of

b. indien hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden niet geregeld over een vast middelpunt beschikt, maar het vrije beroep of de andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat worden verricht. In dat geval mag de belasting die wordt geheven door de andere Verdragsluitende Staat 10 percent van het brutobedrag van die voordelen niet overschrijden.

3. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandarts, en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20 en 21, zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrek-

king aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genierter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het betreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel, mag de beloning verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat, worden belast in de Verdragsluitende Staat waar de voordelen van de onderneming belastbaar zijn overeenkomstig artikel 8 van dit Verdrag.

Artikel 17

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen of andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van een dergelijk college, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 15 en 16, worden belast in de Verdragsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing op voordelen of inkomsten die worden verkregen uit werkzaamheden die worden verricht in een van de Verdragsluitende Staten door artiesten of sportbeoefenaars die inwoner zijn van de andere Verdragsluitende Staat in het kader van een bezoek aan de eerstbedoelde Staat, indien dat bezoek in hoofdzaak wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. In een zodanig geval zijn de voordelen of inkomsten slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Artikel 19

Pensioenen, lijfrenten, Sociale-zekerheidsuitkeringen en alimentatieuitkeringen

1. Behoudens de bepalingen van Artikel 20, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

5. Alimentatieuitkeringen en andere soortgelijke betalingen afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en die worden betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, zijn slechts belastbaar in die andere Staat. De uitdrukking „alimentatieuitkeringen en andere soortgelijke betalingen” als bedoeld in dit lid betekent periodieke uitkeringen ingevolge een schriftelijke overeenkomst tot scheiding of een echtscheidingsvonnis, gescheiden onderhoud of verplichte steun dan wel een afkoopsom in plaats daarvan.

Artikel 20

Overheidsfuncties

1. a. Salarissen, lonen en soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam, zijn slechts belastbaar in die Staat.

b. Deze salarissen, lonen en soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

- i. onderdaan is van die Staat; of
- ii. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 21

Hoogleraren en docenten

1. Vergoedingen die een hoogleraar of docent, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat en die in de andere Verdragsluitende Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaren onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar. In het geval van Argentinië is deze bepaling alleen van toepassing voor het geven van onderwijs of het verrichten van wetenschappelijk onderzoek aan een openbare universiteit, hogeschool, of andere openbare inrichting.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 22

Studenten

Betalingen die een student of een in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstgenoemde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 23

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 15 van toepassing.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld en die afkomstig zijn uit de andere Verdragsluitende Staat, ook worden belast in die andere Staat.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 24

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Indien een inwoner van een Verdragsluitende Staat aandelen bezit in een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en de waarde van de aandelen berust hoofdzakelijk op in de andere Verdragsluitende Staat gelegen onroerende zaken, mag het vermogen dat door die aandelen wordt vertegenwoordigd in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

4. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, is slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

5. Indien een inwoner van een Verdragsluitende Staat aandelen bezit in een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en de aandelen zijn aandelen waarnaar wordt verwezen in artikel 14, vijfde lid, mag het vermogen dat door die aandelen wordt vertegenwoordigd worden belast in de andere Staat.

6. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar. Die bestanddelen van het vermogen die zich bevinden in de andere Verdragsluitende Staat mogen echter ook in die andere Verdragsluitende Staat worden belast, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

HOOFDSTUK V
VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 25

Vermijding van dubbele belasting

1. Wat Argentinië betreft, wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

Indien een inwoner van Argentinië inkomsten ontvangt die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag mogen worden belast in Nederland, verleent Argentinië een aftrek op de belasting over de inkomsten van die inwoner, voor een bedrag dat gelijk is aan de inkomstenbelasting die is betaald in Nederland. Deze aftrek bedraagt echter niet meer dan dat deel van de inkomstenbelasting zoals die is berekend voordat de aftrek is verleend, dat kan worden toegerekend aan de inkomsten die mogen worden belast in Nederland.

2. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Argentinië mogen worden belast.

3. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 12, zevende lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 14, eerste en derde lid, artikel 15, tweede lid (onderdeel a), artikel 16, eerste lid, artikel 19, derde lid, artikel 20, eerste lid (onderdeel a), en tweede lid (onderdeel a), artikel 23, tweede lid, en artikel 24, eerste en derde lid, van dit Verdrag in Argentinië mogen worden belast en die in de in het tweede lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomens- of vermogensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomens- of vermogensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het derde lid, verleent Nederland een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die overeenkomstig artikel 7, vijfde lid van dit Verdrag in Argentinië mogen worden belast in die gevallen waarin de verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten niet worden uitgeoefend door middel van een in Argentinië gevestigde vaste inrichting, maar slechts voorzover deze bestanddelen van het inkomen zijn begrepen in de in het tweede lid bedoelde grondslag. Nederland verleent

voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of het vermogen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, tweede lid, artikel 14, tweede, vijfde en zesde lid, artikel 15, tweede lid (onderdeel b), artikel 16, derde lid, artikel 17, artikel 18, artikel 19, tweede lid, artikel 23, derde lid en artikel 24, tweede, vijfde en zesde lid van dit Verdrag in Argentinië mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het tweede lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Argentinië over deze bestanddelen van het inkomen of het vermogen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of het vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of het vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of het vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 26

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 15.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zee, zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht wordt, onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere

onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van twaalf maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in artikel 5, vierde lid;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5 Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Argentinië belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 15 in verband met het derde, onderscheidenlijk het vijfde lid van dit artikel en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Argentinië mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 25, derde lid.

Artikel 27

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 12, negende lid, of artikel 13, zevende lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Niets in dit artikel mag zo worden uitgelegd, dat de toepassing door elk van de Verdragsluitende Staten van de belasting op voordelen van vaste inrichtingen als omschreven in artikel 11 wordt voorkomen of beperkt.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 28

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 27, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aan gelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde duibele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in het Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 29

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door arti-

kel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. Niets in het eerste lid wordt aldus uitgelegd dat het een Verdragsluitende Staat de verplichting oplegt:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 30

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleenen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van het Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Het Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat die in een Verdragsluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen of naar het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 31

Vrijgestelde pensioenfondsen

Voordelen behaald door en vermogen in het bezit van een pensioenfonds dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, welke voordelen opkomen, respectievelijk welk vermogen zich bevindt in de andere Verdragsluitende Staat, is vrijgesteld van belasting in die andere Verdragsluitende Staat. Voor de toepassing van dit artikel is een pensioenfonds een pensioenfonds dat voor de belastingheffing als zodanig is erkend in de Verdragsluitende Staat waarvan het inwoner is. Indien de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingheffing van pensioenfondsen na de datum van ondertekening van dit Verdrag wijzigt, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten bijeen komen met het oog op het bereiken van overeenstemming over een wijze van toepassing van dit artikel die deze wijzigingen op een correcte wijze weerspiegelt

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

Inwerkingtreding

1. De Regeringen van de Verdragsluitende Staten delen elkaar mede dat de grondwettelijke vereisten voor de inwerkingtreding van dit Verdrag zijn vervuld.

2. Het Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van de laatste van de in het eerste lid bedoelde mededelingen en de bepalingen ervan vinden toepassing in beide Verdragsluitende Staten:

a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten behaald op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar van inwerkingtreding van het Verdrag;

b. met betrekking tot andere belastingen naar het inkomen, en belastingen naar het vermogen, voor belastingen die verschuldigd zijn voor enig belastingjaar dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar van inwerkingtreding van het Verdrag.

Artikel 33

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een Verdragsluitende Staat wordt beëindigd. Elke Verdragsluitende Staat kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor

het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een tijdvak van zes jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag kennis te geven van beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn in beide Verdragsluitende Staten:

a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten behaald op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan;

b. met betrekking tot andere belastingen naar het inkomen, en belastingen naar het vermogen, voor belastingen die verschuldigd zijn voor enig belastingjaar dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Buenos Aires, de 27 december 1996, in tweevoud, in de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Spaanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) W. G. JANSING

Voor de Regering van de Republiek Argentinië

(w.g.) A. E. SEWARD

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Argentinië gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

1. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

II. Ad artikelen 5,6,7,14 en 26

Het is wel te verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

III. Ad artikel 7

a. Met betrekking tot het eerste en het tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de inkomsten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen. Het is wel te verstaan dat, bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, doch slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. Het is voorts wel te verstaan dat het voorgaande de bepalingen van het eerste lid, onderdeel b en c niet in de weg staat;

b. Het is wel te verstaan dat voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid, onderdeel b en c, de bevoegde autoriteiten overleg plegen:

- i. met betrekking tot de soortgelijkheid van de goederen of koopwaar, respectievelijk de bedrijfsactiviteiten; en
- ii. teneinde vast te stellen of de verkoopactiviteiten of de bedrijfsactiviteiten voor het grootste deel zijn uitgeoefend door de vaste inrichting;

c. Het is wel te verstaan dat niets in het derde lid een Verdragsluitende Staat verplicht de volledige aftrek te verlenen van bepaalde kosten, indien die op enigerlei wijze zijn beperkt bij de vaststelling van winsten met betrekking tot ondernemingen van die Verdragsluitende Staat krachtens zijn nationale belastingwetgeving of om de aftrek te verlenen van enige uitgave waarvoor, vanwege zijn aard, in het algemeen geen aftrek wordt verleend met betrekking tot ondernemingen van die

Verdragsluitende Staat krachtens de belastingwetgeving van die Verdragsluitende Staat;

d. Met betrekking tot het zesde lid blijft in het geval van Argentinië, niettegenstaande de bepalingen van artikel 5, vierde lid, onderdeel d, van het Verdrag, de export van goederen of koopwaar, aangekocht door een onderneming door middel van een vaste inrichting die de verplichte export-registratie heeft, onderworpen aan de wet op de inkomstenbelasting (artikel 8) die in Argentinië van kracht is op de datum van ondertekening van dit Verdrag, zolang deze bepaling van toepassing is.

IV. Ad artikelen 7 en 13

Het is wel te verstaan dat de inkomsten uit „financial leasing”-activiteiten niet worden beschouwd als betalingen ontvangen voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting.

V. Ad artikelen 7, 10, 11, 12, 13, 14 en 15

a. Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 7, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven;

b. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing regelen van artikel 7, 11, 14 en 15.

VI. Ad artikelen 9 en 28

Het is wel te verstaan dat de bepalingen van het Verdrag niet zodanig mogen worden uitgelegd dat zij de toepassing door een Verdragsluitende Staat van de bepalingen inzake „thin capitalization” uit zijn nationale wetgeving in de weg staan, behalve in die gevallen waarin de gelieerde ondernemingen kunnen bewijzen dat de voorwaarden die tussen die ondernemingen zijn overeengekomen of opgelegd, vanwege de speciale kenmerken van hun activiteiten of hun specifieke economische omstandigheden, in overeenstemming zijn met het „arms’ length”-principe.

Overeenkomstig artikel 28, derde lid, trachten de bevoegde autoriteiten, zoals in het geval van alle andere situaties van dubbele belastingheffing ten gevolge van maatregelen van een of van beide van de Verdragsluitende Staten, elk geval van dubbele belastingheffing, dat zijn oorzaak vindt in de toepassing van de interne wetgeving ter zake van „thin capitalization”, in onderling overleg te regelen.

VII. Ad artikel 13

Het is wel te verstaan dat de in het tweede lid geregelde beperkingen van de belastingheffing aan de bron in het geval van Argentinië toepassing vinden indien is voldaan aan het registratievereiste uit zijn nationale wetgeving die op de datum van ondertekening van dit Verdrag van kracht is en zolang dit vereiste van toepassing is.

VIII. Ad artikel 13

In het geval van betalingen voor het verlenen van technische diensten, wordt de belasting die wordt geheven op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel c, vastgesteld na aftrek van de kosten die direct samenhangen met die activiteiten.

IX. Ad artikel 14

De enkele overdracht van goederen, uitgevoerd door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ten gevolge van de oprichting van een lichaam, een reorganisatie, fusie, splitsing of soortgelijke transactie, is vrijgesteld van belasting overeenkomstig de nationale wetgeving van elke Verdragsluitende Staat.

X. Ad artikelen 14 en 24

Het is wel te verstaan dat het begrip „aandelen” voor de toepassing van de artikelen 14 en 24 omvat winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede andere vennootschappelijke rechten waarvan de inkomsten door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

XI. Ad artikel 17

Het is wel te verstaan dat „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XII. Ad artikelen 20 en 25

Het is wel te verstaan dat de bepalingen van artikel 20, eerste lid, onderdeel a, Nederland niet beletten om de bepalingen van artikel 25, tweede en derde lid, van het Verdrag toe te passen.

XIII.

Ad artikel 25

a. Het is wel te verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 25, derde lid, de waarde van de in artikel 24, eerste lid, genoemde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en de waarde van de in artikel 24, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

b. Het is voorts wel te verstaan dat, wanneer na de datum van ondertekening van dit Verdrag, de bepalingen van de Nederlandse wetgeving inzake het voorkomen van dubbele belasting substantieel worden gewijzigd en wanneer, als gevolg van zo'n wijziging, de voordelen van de ten tijde van die wijziging van toepassing zijnde speciale bepalingen van de Argentijnse wetgeving gericht op het stimuleren van directe investeringen in actieve bedrijvigheid in Argentinië ongedaan worden gemaakt, de Nederlandse bevoegde autoriteit zonder enig uitstel contact zal opnemen met de Argentijnse bevoegde autoriteit teneinde te bezien hoe de voordelen van de speciale bepalingen van de Argentijnse wetgeving gericht op die directe investeringen in Argentinië kunnen worden behouden. Het is ook wel te verstaan dat, zolang de nieuwe maatregelen niet zijn vastgesteld en voorzover de voordelen van de speciale bepalingen van de Argentijnse wetgeving door de wijzigingen in de bepalingen van de Nederlandse wetgeving inzake het voorkomen van dubbele belasting ongedaan worden gemaakt, niets in dit Verdrag Argentinië ervan weerhoudt zijn nationale wetgeving gericht op het voorkomen dat belastingopbrengsten aan buitenlandse staten toevloeden, toe te passen.

XIV.

Ad artikelen 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15 en 23

Indien ingevolge enig verdrag inzake dubbele belasting, dat na de datum van sluiting van dit Verdrag wordt gesloten tussen de Republiek Argentinië en een derde land dat lid is van de OESO, de Republiek Argentinië zijn belastingheffing aan de bron op verzekerings- of herverzekeringspremies, op dividenden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, onderdeel a), op winsten van vaste inrichtingen, op interest, op royalty's, op vermogenswinsten, op zelfstandige arbeid, op overige inkomsten als bedoeld in artikel 23, of op specifieke bestanddelen van die inkomsten, vermindert tot een lager tarief, waaronder een vrijstelling van belastingheffing, vrijstelling van de aanvullende belasting als bedoeld in artikel 11 of een belasting over een gereduceerde belastbare grondslag, dan de tarieven waarin is voorzien in artikel 7, vijfde lid, artikel 10, tweede lid, onderdeel a, artikel 11, artikel 12, tweede lid, artikel 13, tweede lid, artikel 14, tweede, vijfde en zesde lid, artikel 15, tweede lid, onderdeel b, respectievelijk artikel 23, derde lid, van dit Verdrag, dan zijn de lagere tarieven, de vrijstelling of de gereduceerde belastbare grondslag waarin is voorzien in het desbetreffende verdrag inzake dub-

bele belasting, automatisch van toepassing op de inwoners van beide Verdragsluitende Staten, met ingang van de datum van inwerkingtreding van een dergelijk verdrag inzake dubbele belasting, met betrekking tot het daarvoor in aanmerking komende type of de daarvoor in aanmerking komende categorie van inkomsten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Buenos Aires, de 27 december 1996, in tweevoud, in de Nederlandse, de Spaanse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en Spaanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) W. G. JANSING

Voor de Regering van de Republiek Argentinië

(w.g.) A. E. SEWARD

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE ARGENTINE REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RE-
SPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Argentine Republic, desiring that a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital be concluded by both States, have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular

a) In the case of the Netherlands:

i) Income tax (de inkomstenbelasting),

ii) Wages tax (de loonbelasting),

iii) Company tax (de vennootschapsbelasting) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mining Act of 1810 (de Mijnwet 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965 (de Mijnwet Continentaal Plat 1965),

iv) Dividend tax (de dividendbelasting),

v) Capital tax (de vermogensbelasting),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) In the case of Argentina:

i) The income tax (impuesto a las ganancias), and

ii) The personal assets tax (impuesto sobre los bienes personales),
(hereinafter referred to as "Argentine tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) The term "a Contracting State" means the Netherlands or the Republic of Argentina, as the context requires; the term "Contracting States" means the Netherlands and the Republic of Argentina;

b) The term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including the maritime areas adjacent to the coast of "the Netherlands", to the extent to which the Netherlands may exercise sovereign rights or jurisdiction in those areas according to international law;

c) The term "Argentina", when used in a geographical sense, includes the maritime areas adjacent to the coast of Argentina, to the extent to which Argentina may exercise sovereign rights or jurisdiction in those areas according to international law;

d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) The term "national" means:

1. Any individual possessing the nationality of a Contracting State;

2. Any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) The term "competent authority" means:

1. In the case of the Netherlands the Minister of Finance or his authorized representative;

2. In the case of Argentina, the Ministry of Economy and Works and Public Services, Secretariat of Finance (el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda).

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, or that is a pension fund as described in Article 31. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) If he is national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) A place of management;

b) A branch;

c) An office;

d) A factory;

e) A workshop, and

f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;

b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where such activities continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period;

c) Activities connected with the exploration for natural resources, but only where such activities continue for a period of more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise and in his commercial or financial relations with the enterprise conditions are made or imposed that differ from those generally agreed to by independent agents, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Convention, the term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- a) That permanent establishment; or
- b) Sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
- c) Other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

However, the provisions of subparagraph b) and c) will only apply if the selling process, respectively the business activities, have for the main part been carried out by the permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate

enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the activity of granting insurance or reinsurance covering property situated in the other Contracting State or persons which are residents of that other State, at the time of the conclusion of the insurance or reinsurance contract, may be taxed in that other State, whether or not the enterprise carries on its activity in that other State through a permanent establishment situated therein or otherwise, provided that, in the latter case, the premium is paid by a resident of that other State. However, the tax charged in that other State shall not exceed 2,5 per cent of the gross amount of the premium.

6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. In this Article,

a) The term "profits" includes:

- i) Profits, net profits, gross receipts and revenues derived directly from the operation of ships or aircraft in international traffic; and
- ii) Interest on sums generated from the operation of ships or aircraft in international traffic provided that such interest is incidental to the operation;
- b) The term "operation of ships or aircraft" in international traffic by an enterprise of a Contracting State includes:
 - i) The charter or rental of ships or aircraft on a bareboat basis; and
 - ii) The rental of containers and related equipment;by that enterprise provided that such charter or rental is incidental to the operation by that enterprise of ships or aircraft in international traffic.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

- a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. A Contracting State shall not change the income of an enterprise in the circumstances referred to in paragraph 1 after the expiry of the time limits provided in its national laws and, in any case, after six years from the end of the year in which the income which would be subject to such change would, but for the conditions referred to in paragraph 1, have accrued to that enterprise.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Branch Tax

Where a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the last-mentioned Contracting State's tax on the profits of such permanent establishment, whether levied on the permanent establishment as such, from the said resident or from both, shall not exceed the tax chargeable under the law of such other State in respect of profits of a company being a resident of that other Contracting State and in addition thereto a tax on such profits, determined after deduction of the aforementioned tax

on profits. In such case, and in the case that the additional tax would be applicable only on the part of the profits remitted abroad, the rate cannot exceed the rate laid down in subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10.

Article 12. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 12 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

a) The payer of the interest is that State itself, or a political subdivision or a local authority thereof, or the central bank of that State, or

b) The interest is paid to the other Contracting State or a political subdivision, or a local authority thereof, or to an institution (including financial institutions) owned or controlled by that Contracting State or to any of its local collectivities, or

c) The interest is paid to other institutions in respect of loans on preferential terms, for a period of three years or more, guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the central bank of the other Contracting State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by the Government of the other Contracting State, or

d) The interest is paid in connection with the importation of machinery, or industrial, commercial or scientific equipment.

4. The provisions of subparagraph c) of paragraph 3 shall in any case apply, in the case of the Netherlands, to the Netherlands Development Finance Company (Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV) and the Netherlands Investment Bank for developing countries (Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV) and, in the case of Argentina, to the Banco de la Nación Argentina and the Banco de la Provincia de Buenos Aires. The competent authorities may, by mutual agreement, designate other agencies or instrumentalities to which these provisions shall in any case apply.

5. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

6. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

7. The provisions of paragraphs 1, 2, and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated

therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed:

a) 3 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, news;

b) 5 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (but not including royalties in respect of motion picture films and works on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television); or

c) 10 per cent of the gross amount paid for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, computer software, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments for the rendering of technical assistance;

d) 15 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, news, any copyright of literary, artistic or scientific work including motion picture films and works on film, videotape, or other means of reproduction for use in connection with television, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use computer soft-

ware, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments for the rendering of technical assistance.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 14. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company which is a resident of the other Contracting State, the value of which shares is derived principally from immovable property situated in that other Contracting State, may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph and of paragraph 2 of Article 24:

a) The term "immovable property" includes the shares of a company the value of which shares is derived principally from immovable property, and

b) Items of immovable property used by such company in its business or agricultural activities or for performing professional services shall not be taken into account.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent estab-

lishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, the tax so charged shall not exceed:

- a) 10 per cent of the gains in the case of a direct participation in the capital of at least 25 per cent;
- b) 15 per cent in all other cases.

6. Gains arising in a Contracting State and derived by a resident of the other Contracting State from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 may be taxed in the first-mentioned Contracting State in accordance to the laws of that State.

7. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4, 5, and 6 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, such income may be taxed in the other Contracting State in accordance with the law of that State:

a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. However, only so much of the income may be taxed in the other Contracting State as is attributable to that fixed base; or

b) If he does not have a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities, but the professional services or other activities of an independent character are performed in the other Contracting State. In such a case the tax charged by the other Contracting State shall not exceed 10 per cent of the gross amount of that income.

3. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employ-

ment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first- mentioned State if:

a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Convention.

Article 17. Directors' Fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ, a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in one of the Contracting States by entertainers or sportsmen which are resident of the other Contracting State in the context of a visit to the first-mentioned State if that visit is substantially supported by public funds of the other State or a political sub-division or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 19. Pensions, Annuities, Social Security Payments and Alimony

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

5. Alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State. The term "alimony and other similar payments" as used in this paragraph means periodic payments made pursuant to a written separation agreement or a decree of divorce, separate maintenance, or compulsory support, as well as lump sum payments in lieu thereof.

Article 20. Government Service

1. a) Salaries, wages and similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

i) Is a national of that State; or

ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 16, 17, and 19 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21. Professors and Teachers

1. Payments which a professor or teacher who is resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the purpose of teaching or scientific research for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State. In the case of Argentina this provision shall only apply for teaching or scientific research at a public university, college, or other public establishment.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Students

Payments which a student or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 23. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 24. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where a resident of a Contracting State owns shares in a company which is a resident of the other Contracting State and the value of the shares is derived principally from immovable property situated in the other Contracting State, then the capital represented by such shares may be taxed in the other State.

3. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

4. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 2 of Article 8 shall apply.

5. Where a resident of a Contracting State owns shares in a company which is a resident of the other Contracting State and the shares are shares referred to in paragraph 5 of Article 14 then the capital represented by such shares may be taxed in the other State.

6. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, those elements of capital that are situated in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State according to the laws of that State.

CHAPTER V. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 25. Elimination of Double Taxation

1. In the case of Argentina, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Argentina derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Argentina shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Netherlands.

2. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Argentina.

3. However, where a resident of the Netherlands derives items of income, or owns items of capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 7 of Article 12, paragraph 5 of Article 13, paragraphs 1 and 3 of Article 14, paragraph 2 (subparagraph a)) of Article 15, paragraph 1 of Article 16, paragraph 3 of Article 19, paragraph 1 (subparagraph a)) and 2 (subparagraph a)) of Article 20, paragraph 2 of Article 23 and paragraphs 1 and 3 of Article 24 of this Convention may be taxed in Argentina and are included in the basis referred to in paragraph 2, the Netherlands shall exempt such items of income or capital by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income or capital shall be deemed to be included in the total amount of the items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 5 of Article 7 of this Convention may be taxed in Argentina and where the insurance or reinsurance activities are not carried on through a permanent establishment situated in Argentina, but only to the extent that these items of income are included in the basis referred to in paragraph 2. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or capital which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 12, paragraph 2 of Article 13, paragraphs 2, 5 and 6 of Article 14, paragraph 2 (subparagraph b)) of Article 15, paragraph 3 of Article 16, Article 17, Article 18, paragraph 2 of Article 19, paragraph 3 of Article 23 and paragraphs 2, 5 and 6 of Article 24 of this Convention may be taxed in Argentina to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 2. The amount of these deductions shall be equal to the tax paid in Argentina on these items of income or capital, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or capital so included were the sole items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 26. Offshore Activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 15.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea, the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

a) Where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the aforementioned activities carried on by both enterprises -- when added together -- exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a 12 month period;

b) An enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

- a) One or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;
- b) Towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;
- c) The transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Argentina on the items of income which may be taxed in Argentina according to Article 7 and Article 15 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 3 of Article 25.

Article 27. Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 9 of Article 12, or paragraph 7 of Article 13, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed to prevent or limit the application by either Contracting State of its tax on branch profits described in Article 11.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 28. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 27, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 29. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such

persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. Nothing in paragraph 1 shall be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 30. Diplomatic Agents and Consular Officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income or on capital as are residents of that State.

Article 31. Exempt Pensions Funds

Income derived by and capital owned by a pension fund resident in a Contracting State, which income arises, respectively which capital is situated in the other Contracting State, shall be exempt from tax in that other Contracting State. For the purpose of this Article a pension fund is a pension fund recognized as such for taxation purposes in the Contracting State of which it is a resident. If after the date of signature of this Convention the domestic law with respect to the taxation of pension funds changes, the competent authorities of the Contracting States shall meet with a view to reach agreement on how this Article should be applied to properly reflect these changes.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 32. Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year immediately following the year in which the Convention has entered into force;

b) In respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year immediately following the year in which the Convention has entered into force.

Article 33. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of six years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

a) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year immediately following the year in which the notice of termination has been given;

b) In respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year immediately following the year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Buenos Aires this 27th day of December, 1996, in two originals, in the Netherlands, Spanish and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Spanish texts, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

W. G. JANSING

FOR THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC:

A. E. SEWARD

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Argentine Republic, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

II. Ad Articles 5, 6, 7, 14, and 26

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

III. Ad Article 7

a) As regards paragraphs 1 and 2, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. It is understood that, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. It is further understood that the foregoing does not interfere with the provisions of subparagraphs b) and c) of paragraph I;

b) It is understood that for the purposes of applying the provisions of subparagraphs b) and c) of paragraph I, the competent authorities shall consult together:

i) Regarding the similarity of the goods or merchandise, respectively the business activities; and

ii) In order to determine whether or not the selling process or the business activities have for the main part been carried out by the permanent establishment;

c) It is understood that nothing contained in paragraph 3 shall require a Contracting State to allow the total deduction of certain expenses when they are limited in some way in the determination of profits with regard to enterprises of that Contracting State under its do-

mestic tax legislation or to allow the deduction of any expenditure which, by reason of its nature, is not generally allowed as a deduction with regard to enterprises of that Contracting State under the taxation laws of that Contracting State;

d) As regards paragraph 6, in the case of Argentina the export of goods or merchandise purchased by an enterprise through a permanent establishment that has the required export registration shall, notwithstanding the provisions of subparagraph d) of paragraph 4 of Article 5 of the Convention, remain subject to the income tax law (Article 8) in force in Argentina at the date of signature of this Convention as long as this provision is effective.

IV. Ad Articles 7 and 13

It is understood that income from financial leasing activities shall not be considered as "payments received for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment".

V. Ad Articles 7, 10, 11, 12, 13, 14 and 15

a) Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 7, 10, 11, 12, 13, 14 and 15 applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied;

b) The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of Articles 7, 11, 14 and 15.

VI. Ad Articles 9 and 28

§

It is understood that the provisions of the Convention shall not be interpreted so as to prevent the application by a Contracting State of the thin capitalization provisions provided for in its domestic law, except in those cases in which the associated enterprises can prove that due to the special characteristics of their activities or their specific economic circumstances, the conditions made or imposed between those enterprises are in conformity with the arm's length principle.

In accordance with paragraph 3 of Article 28 the competent authorities shall endeavour to resolve by mutual agreement, as in the case of all other situations of double taxation due to actions of one or both of the Contracting States, any case of double taxation arising by reason of the application of internal law regarding thin capitalization.

VII. Ad Article 13

It is understood that the limitations on the taxation at source provided for under paragraph 2 are, in the case of Argentina, subject to the registration requirement provided for in its domestic legislation in force at the date of signature of this Convention and as long as this requirement is in effect.

VIII. Ad Article 13

In the case of payments for technical assistance, the tax charged under subparagraph c) of paragraph 2 of Article 13 shall be determined after the deduction of the expenses directly related to such activities.

IX. Ad Article 14

The mere transfer of property carried out by a resident of a Contracting State, owing to a corporate organisation, reorganisation, amalgamation, division or similar transaction, shall be exempt from tax in accordance with the domestic laws of each Contracting State.

X. Ad Articles 14 and 24

It is understood that, for purposes of Articles 14 and 24, the term "shares" includes "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as other corporate rights the income of which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

XI. Ad Article 17

It is understood that "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XII. Ad Articles 20 and 25

It is understood that the provisions of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 20 do not prevent the Netherlands from applying the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 25 of the Convention.

XIII. Ad Article 25

a) It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 25, the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 24 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 24 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

b) It is further understood that, if after the date of signature of this Convention, the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation are substantially amended and if, as a result of such amendment, the advantages of special provisions of Argentine law, in force at the date of the said amendment, for the purpose of encouraging direct investment in active business in Argentina are undone, then the Netherlands competent authority will without undue delay contact the Argentine competent authority in order to determine how the advantages of the special provisions of Argentine law for the purpose of such direct investment in Argentina can be preserved. It is also understood that, as long as the new measures are not defined and to the extent that the advantages of the special provisions of Argentine law are undone by the amendments of the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation, nothing in this Convention will prevent Argentina from applying its domestic legislation aimed to avoid the transfer of taxes to foreign States.

XIV. Ad Articles 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15 and 23

If under any double tax treaty concluded after the date of conclusion of this Convention between the Republic of Argentina and a third country which is a member of the OECD,

the Republic of Argentina limits its taxation at source on insurance or reinsurance premiums, on dividends as meant in subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10, on branch profits, on interest, on royalties, on capital gains, on independent personal services, on other income as meant in Article 23, or on specific items of such income, to a rate lower, including exemption from taxation, exemption from the additional taxation as meant in Article 11, or a taxation over a reduced taxable base, than the rates provided for in paragraph 5 of Article 7, subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10, Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 2 of Article 13, paragraphs 2, 5 and 6 of Article 14, subparagraph b) of paragraph 2 of Article 15 and paragraph 3 of Article 23 of this Convention, respectively, then the lower rates, the exemption or the reduced taxable base as provided for in the double tax treaty concerned shall automatically apply to the residents of both Contracting States, with effect from the date of the entry into force of such double tax treaty, in respect to the relevant type or category of income.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Buenos Aires, this 27th day of December 1996, in two originals, in the Netherlands, Spanish and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Spanish texts, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS:

W. G. JANSING

FOR THE GOVERNMENT OF THE ARGENTINE REPUBLIC:

A. E. SEWARD

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

Convenio entre el Reino de los Países Bajos y la República Argentina para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el capital

El Gobierno del Reino de los Países Bajos y el Gobierno de la República Argentina, deseosos de concluir un acuerdo para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el capital, han acordado lo siguiente:

CAPITULO I

AMBITO DE APLICACION DEL CONVENIO

Artículo 1

Ambito subjetivo

Este Convenio se aplicará a las personas residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

Artículo 2

Impuestos comprendidos

1. Este Convenio se aplicará a los impuestos sobre la renta y sobre el capital exigibles por cada Estado Contratante, sus subdivisiones políticas o sus autoridades locales, cualquiera fuera el sistema de recaudación.

2. Se considerarán como impuestos sobre la renta y sobre el capital a los impuestos que gravan la renta total o el capital total, o cualquier parte de los mismos, incluidos los impuestos sobre las ganancias provenientes de la enajenación de bienes muebles e inmuebles, impuestos sobre los montos totales de sueldos o salarios pagados por empresas, así como los impuestos sobre las plusvalías.

3. Los impuestos actuales a los cuales se aplica este Convenio son, en particular:

- a) en el caso del Reino de los Países Bajos:
 - i) impuesto a la renta (de inkomstenbelasting),
 - ii) impuesto sobre los sueldos (de loonbelasting),
 - iii) impuesto sobre las sociedades (de vennootschapsbelasting) incluida la participación del Gobierno sobre beneficios netos provenientes de la explotación de recursos naturales establecido conforme a la Ley de Minería de 1810 (de Mijnwet 1810) relativa a las concesiones otorgadas desde 1967, o conforme a la Ley de Plataforma Continental Minera Holandesa de 1965 (de Mijnwet Continentaal Plat 1965),

- iv) impuesto sobre dividendos (de dividendbelasting),
- v) impuesto sobre el capital (de vermogensbelasting),
(en adelante denominado «impuesto de los Países Bajos»);
- b) en el caso de Argentina:
 - i) el impuesto a las ganancias, y
 - ii) el impuesto sobre los bienes personales.
(en adelante denominado «impuesto argentino»)

4. Este Convenio se aplicará asimismo a los impuestos idénticos o substancialmente similares que se establezcan después de la fecha de su firma, además de, o en sustitución de los impuestos actuales. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se comunicarán las modificaciones significativas que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

CAPITULO II

DEFINICIONES

Artículo 3

Definiciones generales

1. A los fines de este Convenio, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente:

- a) la expresión «un Estado Contratante» significa los Países Bajos o la República Argentina, según se infiera del texto; la expresión «Estados Contratantes» significa los Países Bajos y la República Argentina;
- b) la expresión «los Países Bajos» significa la parte del Reino de los Países Bajos situada en Europa, incluidas las áreas marítimas adyacentes a la costa de «los Países Bajos», en la medida que los Países Bajos puedan ejercer derechos soberanos o jurisdicción sobre ellas de acuerdo con el derecho internacional.
- c) El término «Argentina», cuando es usado en un sentido geográfico, incluye las áreas marítimas adyacentes a la costa de Argentina, en la medida en que Argentina pueda ejercer derechos soberanos o jurisdicción sobre ellas de acuerdo con el derecho internacional.
- d) el término «persona» comprende a las personas físicas, a las sociedades y a toda otra agrupación de personas;
- e) el término «sociedad» significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que sea tratada como persona jurídica a los efectos impositivos;
- f) las expresiones «empresa de un Estado Contratante» y «empresa del otro Estado Contratante» significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
- g) la expresión «tráfico internacional» significa cualquier transporte de buques o aeronaves explotadas por una empresa cuya sede de direc-

ción efectiva se encuentra en un Estado Contratante, excepto cuando el buque o aeronave se explote exclusivamente entre lugares del otro Estado Contratante;

h) el término «nacional» significa:

1. toda persona física que posea la nacionalidad de un Estado Contratante;
2. toda persona jurídica, sociedad de personas o asociación cuyo carácter de tal derive de la legislación en vigor de un Estado Contratante;

i) la expresión «autoridad competente» significa:

1. en el caso del Reino de los Países Bajos el Ministro de Finanzas o su representante autorizado;
2. en el caso de Argentina, el Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda.

2. A los efectos de la aplicación del presente Convenio por parte de un Estado Contratante, cualquier término no definido tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que le atribuya la legislación de ese Estado respecto de los impuestos a los que se aplica el presente Convenio.

Artículo 4

Residentes

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión «residente de un Estado Contratante» significa toda persona que en virtud de la legislación de ese Estado, está sujeta a imposición en él por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de constitución o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, o aquella que es un fondo de pensión según lo establecido en el Artículo 31. Sin embargo, esta expresión no incluye a las personas que estén sujetas a imposición en este Estado exclusivamente por la renta que obtengan de fuentes ubicadas o el capital situado en el citado Estado.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona física resulte residente de ambos Estados Contratantes, su situación se resolverá de la siguiente manera:

a) esta persona será considerada residente del Estado donde posea una vivienda permanente disponible; si tuviera una vivienda permanente disponible en ambos Estados, se considerará residente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona posee el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente disponible en ninguno de los dos Estados, se considerará residente del Estado donde viva habitualmente;

c) si viviera de manera habitual en ambos Estados o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado del que sea nacional;

d) si fuera nacional de ambos Estados o no lo fuera de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los dos Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del apartado 1, una persona, distinta de una persona física, sea residente de ambos Estados Contratantes, se considerará residente del Estado en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5

Establecimiento permanente

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión «establecimiento permanente» significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa desarrolla total o parcialmente su actividad.

2. La expresión «establecimiento permanente» comprende en especial:

- a) una sede de dirección;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fábrica;
- e) un taller; y
- f) una mina, un yacimiento de gas o petróleo, una cantera o cualquier otro lugar relacionado con la extracción de recursos naturales.

3. La expresión «establecimiento permanente» asimismo comprende:

- a) una obra, una construcción, un proyecto de montaje o instalación o actividades de supervisión relacionadas con ellos, pero sólo cuando dicha obra, proyecto o actividades continúen durante un período superior a seis meses;

- b) la prestación de servicios por una empresa, incluidos los servicios de consultoría, por intermedio de sus empleados o de personal contratado por la empresa para ese fin, pero sólo en el caso que tales actividades prosigan (en relación a ese mismo proyecto o proyecto conexo) en el país, durante un período o períodos que en total excedan seis meses dentro de un período cualquiera de doce meses;

- c) las actividades relacionadas con la exploración de recursos naturales, pero solamente cuando dichas actividades continúen durante un período superior a seis meses.

4. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, se considera que la expresión «establecimiento permanente» no incluye:

- a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar, exponer o entregar bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;

c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercaderías pertenecientes a la empresa con el único fin de ser transformadas por otra empresa;

d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercaderías o de recoger información para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar para la empresa cualquier otra actividad de carácter preparatorio o auxiliar;

f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin del ejercicio combinado de las actividades mencionadas en los apartados a) a e), a condición que el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios conserve su carácter preparatorio o auxiliar.

5. No obstante lo dispuesto en los apartados 1 y 2, cuando una persona – distinta de un agente que goce de un estatuto independiente, al cual se le aplica el apartado 6 – actúe por cuenta de una empresa, posea y ejerza habitualmente en un Estado Contratante poderes que la faculten para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que esta empresa tiene un establecimiento permanente en ese Estado respecto a todas las actividades que esta persona realiza por cuenta de la empresa, a menos que las actividades de esta persona se limiten a las mencionadas en el apartado 4 y que, de haber sido ejercidas por medio de un lugar fijo de negocios, no se hubiera considerado este lugar fijo como un establecimiento permanente, de acuerdo con las disposiciones de ese apartado.

6. No se considerará que una empresa de un Estado Contratante tiene establecimiento permanente en el otro Estado por el mero hecho de que realice sus actividades empresariales por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente que goce de un estatuto independiente, siempre que estas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad. No obstante, cuando las actividades de dicha persona sean ejercidas total o principalmente en nombre de la empresa y, en sus relaciones comerciales o financieras, estén unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por agentes independientes, la persona no será considerada un agente que tenga el carácter de independiente de acuerdo al significado de este apartado.

7. El hecho que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por otra sociedad residente del otro Estado Contratante, o que realice actividades empresariales en ese otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra forma), no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en un establecimiento permanente de la otra.

CAPITULO III
IMPOSICION A LA RENTA

Artículo 6

Renta proveniente de la propiedad inmueble

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o forestales) situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. A los efectos de este Convenio, la expresión «bienes inmuebles», tendrá el significado que le atribuya el derecho del Estado Contratante en que los bienes en cuestión estén situados. La expresión comprende en todo caso los accesorios a dicho bien, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que se apliquen las disposiciones de derecho privado relativas a bienes raíces, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir pagos variables o fijos por la explotación o la concesión de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales; los buques, barcos y aeronaves no se considerarán como bienes inmuebles.

3. Las disposiciones del apartado 1 se aplicarán a las rentas derivadas de la utilización directa, o del arrendamiento, así como de cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles.

4. Las disposiciones del apartado 1 y 3 se aplicarán a la renta derivada de los bienes inmuebles de una empresa y a la renta derivada de los bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de servicios personales independientes.

Artículo 7

Beneficios empresariales

1. Los beneficios de una empresa de un Estado Contratante solamente podrán someterse a imposición en ese Estado, a no ser que la empresa realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad de dicha manera, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que puedan atribuirse a:

- a) ese establecimiento permanente; o
- b) las ventas en ese otro Estado de bienes o mercaderías de tipo idéntico o similar al de las ventas por medio de ese establecimiento permanente; u
- c) otras actividades llevadas a cabo en ese otro Estado de naturaleza idéntica o similar a las efectuadas por medio del citado establecimiento permanente.

Sin embargo, las disposiciones de los subapartados b) y c) sólo se aplicarán si las operaciones de venta o las actividades comerciales, respectivamente, en una parte importante han sido realizadas por el establecimiento permanente.

2. Sin perjuicio de las disposiciones del apartado 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice su actividad en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán al establecimiento permanente los beneficios que éste obtendría si fuese una empresa distinta e independiente que realizase las mismas o similares actividades, en las mismas o similares condiciones, y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de los beneficios del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos en que se haya incurrido para la realización de los fines del establecimiento permanente, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentre el establecimiento permanente como en otra parte.

4. Mientras sea usual en un Estado Contratante determinar los beneficios imputables a los establecimientos permanentes sobre la base de un reparto de los beneficios totales de la empresa entre sus diversas partes, lo establecido en el apartado 2 no impedirá que ese Estado Contratante determine de esta manera los beneficios imponibles; sin embargo, el método de reparto adoptado habrá de ser tal que el resultado obtenido esté de acuerdo con los principios enunciados en el presente Artículo.

5. No obstante las disposiciones del apartado 1, los beneficios obtenidos por una empresa de un Estado Contratante provenientes del desarrollo de la actividad aseguradora o reaseguradora que cubran bienes situados en el otro Estado Contratante o a personas que son residentes de ese otro Estado en el momento de celebrarse el contrato de seguro o reaseguro, pueden someterse a imposición en ese otro Estado, ya sea que la empresa desarrolle o no su actividad en ese otro Estado por medio de un establecimiento permanente allí situado o en otro lugar, siempre que, en el último caso, la persona que pague la prima sea residente de ese otro Estado. No obstante, el impuesto exigido en el otro Estado no podrá exceder del 2,5 por ciento del monto bruto de la prima.

6. No se atribuirá ningún beneficio a un establecimiento permanente por el mero hecho de que éste compre bienes o mercaderías para la empresa.

7. A efectos de los apartados anteriores, los beneficios imputables a un establecimiento permanente se calcularán cada año por el mismo método, a no ser que existan motivos válidos y suficientes para proceder de otra forma.

8. Cuando los beneficios comprendan rentas reguladas separadamente en otros Artículos de este Convenio, las disposiciones de aquellos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

Artículo 8

Navegacion maritima y aerea

1. Los beneficios obtenidos por la explotación de buques o aeronaves en el tráfico internacional sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual está situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

2. Si la sede de dirección efectiva de una empresa de navegación estuviera a bordo de un buque, se considerará que se encuentra en el Estado Contratante donde esté el puerto base del mismo, y si no existiera tal puerto base, en el Estado Contratante en que resida la persona que explote el buque.

3. Las disposiciones del apartado 1, también se aplicarán a los beneficios provenientes de su participación en un pool, en una explotación en común o en una agencia internacional de explotación.

4. En este Artículo,

a) el término «beneficio» comprende:

i) los beneficios, los beneficios netos, los ingresos brutos e ingresos obtenidos en forma directa de la explotación de buques o aeronaves en el transporte internacional; y

ii) los intereses generados por fondos procedentes de la explotación de buques o aeronaves en el transporte internacional, siempre que dichos intereses se vinculen a esa operación.

b) la expresión «la explotación de buques o aeronaves» en el transporte internacional explotado por una empresa de un Estado Contratante comprende:

i) el alquiler o el flete de buques o aeronaves a casco desnudo; y

ii) el alquiler de contenedores y el alquiler de los equipos accesorios; por una empresa siempre que los alquileres o fletes se vinculen a la explotación de buques o aeronaves realizada por dicha empresa en el transporte internacional.

Artículo 9

Empresas asociadas

1. Cuando:

a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante, o

b) una misma persona participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante,

y en uno y otro caso las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, los beneficios que habrían sido obtenidos por una de las empresas de no existir estas condiciones, y que de hecho no se han producido a causa de las mismas, pueden ser incluidos en los beneficios de esta empresa y sometidos a imposición en consecuencia.

2. Cuando un Estado Contratante incluya en las utilidades de una empresa de ese Estado – y las grave en consecuencia – las utilidades por las que una empresa del otro Estado Contratante hayan sido gravadas, y las utilidades así incluidas sean utilidades que habrían correspondido a la empresa mencionada primero, si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las que se hubiesen convenido entre empresas independientes, ese otro Estado, procederá al ajuste apropiado del monto del impuesto que ha percibido sobre esas utilidades. Para determinar ese ajuste se tendrán debidamente en cuenta las demás disposiciones del Convenio y las autoridades competentes de los Estados Contratantes celebrarán consultas entre sí, cuando fuese necesario.

3. Un Estado Contratante no podrá practicar el ajuste contemplado en el apartado 1, luego de transcurridos los plazos previstos para ello en su legislación interna y en cualquier caso, después de transcurrido el término de seis años, contado desde la finalización del año fiscal en que la renta debió haberse incorporado a las demás rentas de la citada empresa, en función de las condiciones establecidas en el apartado 1.

4. Las disposiciones de los apartados 2 y 3 no se aplicarán en caso de fraude, negligencia u omisión culposa.

Artículo 10

Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Sin embargo, estos dividendos pueden someterse también a imposición en el Estado Contratante en que resida la sociedad que pague los dividendos y según la legislación de este Estado, pero si el perceptor de los dividendos es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

a) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos, si el beneficiario efectivo es una sociedad (distinta a una sociedad de personas) que posea directamente no menos del 25 por ciento del capital de la sociedad que paga dichos dividendos;

b) 15 por ciento del importe bruto de los dividendos en todos los demás casos.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes deberán fijar de común acuerdo el modo de aplicación del apartado 2.

4. Las disposiciones del apartado 2 no afectarán a la imposición de la sociedad con respecto de los beneficios con cargo a los cuales son pagados los dividendos.

5. El término «dividendos» tal como está utilizado en este Artículo significa las rentas de acciones, de acciones o bonos de goce, de participaciones mineras, de las acciones de fundador, u otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como también las rentas de otras participaciones sociales que reciban el mismo tratamiento fiscal que las rentas de acciones conforme a la legislación del Estado del cual sea residente la sociedad que efectúe la distribución.

6. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, realiza actividades comerciales o industriales en el otro Estado Contratante, del que sea residente la sociedad que pague los dividendos, por medio de un establecimiento permanente situado en él, o presta en ese otro Estado servicios personales independientes desde una base fija situada en él, y la participación que genera los dividendos está efectivamente vinculada con dicho establecimiento permanente o base fija. En tal caso se deberán aplicar las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 15, según corresponda.

7. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga beneficios o rentas procedentes del otro Estado Contratante, este otro Estado no puede exigir ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que estos dividendos sean pagados a un residente de este otro Estado o la participación que generen los dividendos esté vinculada efectivamente a un establecimiento permanente o a una base fija situada en este otro Estado, ni someter los beneficios no distribuidos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de este otro Estado.

Artículo 11

Impuesto a las sucursales

Cuando un residente de un Estado Contratante tenga un establecimiento permanente en el otro Estado Contratante, el impuesto sobre los beneficios de dicho establecimiento permanente exigido por este último Estado Contratante, ya sea sobre el propio establecimiento permanente,

sobre el mencionado residente o sobre ambos, no podrá exceder al que resulte de considerar la alícuota de impuesto aplicado sobre los beneficios de una sociedad residente del otro Estado Contratante más un impuesto adicional de esos beneficios, luego de deducir el impuesto sobre los beneficios arriba mencionados. En tal caso, y en el caso que el impuesto adicional fuere aplicable sólo a la parte de los beneficios remitidos al exterior, la tasa no podrá exceder de aquella establecida en el subapartado a) del apartado 2 del Artículo 10.

Artículo 12

Intereses

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos intereses también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero si el perceptor de los intereses es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no puede exceder del 12 por ciento del importe bruto de esos intereses.

3. No obstante las disposiciones del apartado 2, los intereses originados en un Estado Contratante estarán exentos del impuesto en este Estado si:

a) el deudor de los intereses es el propio Estado, o una subdivisión política, o una autoridad local, o el banco central de ese Estado, o

b) el interés es pagado al otro Estado Contratante, o subdivisión política o autoridad local del mismo, o a una institución (incluyendo instituciones financieras) de propiedad de o controlada por ese Estado Contratante o a cualquiera de sus comunidades locales, o

c) el interés es pagado a otras instituciones en razón de préstamos otorgados en términos preferenciales, por un período no menor a tres años, garantizados o asegurados por el Gobierno del otro Estado Contratante, el Banco Central del otro Estado Contratante o cualquier agencia u organismo (incluida una entidad financiera) propiedad de o controlada por el Gobierno del otro Estado Contratante, o

d) el interés es pagado en relación a la importación de maquinaria, equipos industriales, comerciales o científicos.

4. Las disposiciones del subapartado c, del apartado 3, en cualquier caso se aplicarán, en el caso de los Países Bajos, a la Compañía Financiera para el Desarrollo de los Países Bajos (Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV) y al Banco de Inversión de los Países Bajos para países en desarrollo (Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV) y, en el caso de Argentina, al Banco de

la Nación Argentina y al Banco de la Provincia de Buenos Aires. Las autoridades competentes podrán, mediante acuerdo mutuo, designar otras agencias o entidades a las que se aplicarán, en cualquier caso, dichas disposiciones.

5. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes deberán resolver mediante acuerdo mutuo el modo de aplicación de los apartados 2 y 3.

6. El término «intereses», empleado en el presente Artículo, significa los rendimientos de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantías hipotecarias o cláusula de participación en los beneficios del deudor, y especialmente las rentas de fondos públicos y bonos u obligaciones, incluidas las primas y los premios relacionados con dichos fondos públicos, fondos u obligaciones. Las penalizaciones por mora en el pago no se consideran como intereses a efectos del presente Artículo.

7. Las disposiciones de los apartados 1, 2 y 3 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, una actividad por medio de un establecimiento permanente situado en este otro Estado o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en él, con los que el crédito que genera los intereses esté vinculado efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En estos casos se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 15, según corresponda.

8. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus subdivisiones políticas, una autoridad local o un residente de este Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija vinculado con el cual se haya contraído la deuda que da origen al pago de los intereses y dicho establecimiento o base fija soporta la carga de los mismos, éstos se considerarán procedentes del Estado donde esté situado el establecimiento permanente o la base fija.

9. Cuando, en virtud de una relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo de los intereses o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses pagados, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del que hubieran convenido el deudor y el acreedor en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo únicamente se aplicarán al último importe mencionado. En este caso, el excedente podrá someterse a imposición, de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

Artículo 13

Regalias

1. Las regalías procedentes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Sin embargo, dichas regalías pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y conforme a la legislación de ese Estado, pero si el receptor de las regalías es el beneficiario efectivo, el impuesto así exigido no podrá exceder:

a) del 3 por ciento del importe bruto pagado por el uso o la concesión del uso de noticias;

b) del 5 por ciento del importe bruto pagado por el uso o la concesión de uso de un derecho de autor sobre cualquier obra literaria, artística o científica (no están incluidas las regalías con respecto a películas cinematográficas, obras de cine o bandas magnetofónicas u otros medios de reproducción en relación con emisiones de televisión); o

c) del 10 por ciento del importe bruto pagado por el uso, o la concesión de uso, de una patente, marca de fábrica o de comercio, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secreto, o por el uso, o la concesión del uso, de programas para computadoras, equipo industrial, comercial o científico o por la información relativa a experiencia industrial, comercial o científica, e incluyen los pagos por la prestación de asistencia técnica; o

d) del 15 por ciento del importe bruto de las regalías en todos los demás casos.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes deberán resolver mediante acuerdo mutuo el modo de aplicación del apartado 2.

4. El término «regalías» empleado en el presente Artículo significa las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso o la concesión de uso de noticias, de un derecho de autor sobre una obra literaria, artística o trabajo científico, incluyendo películas cinematográficas y obras de cine, bandas magnetofónicas u otros medios de reproducción en relación con emisiones de televisión, cualquier patente, marcas de fábrica, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secretos, o por el uso o el derecho al uso de programas para computadoras, equipos industriales, comerciales o científicos, o por la información relacionada con experiencias industriales, comerciales o científicas, e incluyen los pagos por la prestación de asistencia técnica.

5. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, ejerce en el otro Estado Contratante del que procedan las regalías, una actividad empresarial por medio de un establecimiento permanente situado en él o presta en ese otro Estado servicios personales independien-

tes a través de una base fija situada en él, y el derecho o propiedad por el que se paguen las regalías está vinculado efectivamente con ese establecimiento permanente o base fija. En tales casos se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 15, según corresponda.

6. Las regalías se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor es el propio Estado, o una de sus subdivisiones políticas o entidades locales, o un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando el deudor de las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en uno de los Estados Contratantes un establecimiento permanente o una base fija en relación con los cuales se haya contraído la obligación del pago de las regalías, y dicho establecimiento permanente o base fija soporte la carga de los mismos, las regalías se considerarán procedentes del Estado donde estén situados el establecimiento permanente o la base fija.

7. Cuando, en razón de las relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario efectivo de las regalías o de las que uno y otro mantengan con terceros, el importe de las regalías pagadas, habida cuenta de la prestación por la que se pagan, exceda del que habrían convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo se aplicarán únicamente al último importe mencionado. En este caso dicho excedente podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

Artículo 14

Ganancias de capital

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de bienes inmuebles, conforme se define en el Artículo 6 y situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga por la enajenación de acciones de una sociedad residente del otro Estado Contratante, cuyo valor se derive principalmente de bienes inmuebles situados en ese otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado. A los efectos del presente apartado y del apartado 2 del Artículo 24:

a) el término «bienes inmuebles» comprende las acciones de una sociedad cuyo valor se derive principalmente de bienes inmuebles; y

b) no se tendrán en cuenta los bienes inmuebles utilizados por dicha sociedad en sus actividades comerciales o agrícolas, o por la prestación de servicios profesionales.

3. Las ganancias procedentes de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante mantenga en el otro Estado Contra-

tante o de los bienes muebles relacionados con una base fija que disponga un residente del otro Estado Contratante en el otro Estado Contratante a fin de prestar servicios personales independientes, incluidas las ganancias por la enajenación de dicho establecimiento permanente (ya sea en forma separada o en la totalidad de la empresa) o por dicha base fija, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

4. Las ganancias procedentes de la enajenación de buques o aeronaves explotados en tráfico internacional, o de bienes muebles afectados a la actividad de tales buques o aeronaves, sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa. A los efectos del presente apartado, serán de aplicación las disposiciones del apartado 2 del Artículo 8.

5. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga por la enajenación de acciones de una sociedad residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado. Sin embargo, el impuesto así exigido no podrá exceder de:

- a) el 10 por ciento de las ganancias en el caso de una participación directa en el capital no menor al 25 por ciento;
- b) el 15 por ciento en todos los demás casos.

6. Las ganancias provenientes de un Estado Contratante y obtenidas por un residente de otro Estado Contratante por la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los apartados 1, 2, 3, 4 y 5 pueden someterse a imposición en el primer Estado Contratante de acuerdo con la legislación de ese Estado.

7. Las ganancias por la enajenación de cualquier otra propiedad distinta de las mencionadas en los apartados 1, 2, 3, 4, 5 y 6 solamente se someterán a imposición en el Estado Contratante en el cual el cedente es residente.

Artículo 15

Servicios personales independientes

1. Las rentas obtenidas por un residente de un Estado Contratante, con respecto a servicios profesionales u otras actividades de carácter independiente sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, dicha renta puede someterse a imposición en el otro Estado Contratante de acuerdo con la legislación interna de ese Estado:

- a) si dicho residente tiene en el otro Estado Contratante una base fija de la que disponga regularmente para el desempeño de sus actividades. Sin embargo, sólo podrá someterse a imposición en ese otro Estado Contratante, la parte de la renta que sea atribuible a dicha base fija; o
- b) si dicho residente no tiene en el otro Estado Contratante una base fija de la que disponga habitualmente para el desempeño de sus activi-

dades, pero presta servicios profesionales o desarrolla otras actividades de carácter independiente en ese otro Estado Contratante. En estos casos, el impuesto exigido por el otro Estado Contratante no podrá exceder del 10 por ciento del importe bruto de la renta.

3. La expresión «servicios profesionales» comprende especialmente las actividades independientes de carácter científico, literario, artístico, educativo o pedagógico, así como las actividades independientes de médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, dentistas y contadores.

Artículo 16

Servicios personales dependientes

1. Sujeto a las disposiciones de los Artículos 17, 19, 20 y 21, los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo, sólo pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que el empleo sea ejercido en el otro Estado Contratante. Si el empleo se ejerce en este último Estado, las remuneraciones derivadas de éste pueden estar sujetas a imposición en este otro Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el apartado 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo ejercido en el otro Estado Contratante sólo pueden someterse a imposición en el primer Estado si:

- a) el perceptor permanece en el otro Estado en uno o varios períodos que no excedan en total los 183 días en cualquier período de 12 meses comenzando o terminando en el año fiscal respectivo, y
- b) las remuneraciones se pagan por, o en nombre de, un empleador que no es residente del otro Estado, y
- c) las remuneraciones no están a cargo de un establecimiento permanente o una base fija que el empleador tiene en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas en razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave explotado en el tráfico internacional, por una empresa de un Estado Contratante, pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual los beneficios de la empresa son sometidos a imposición, conforme al Artículo 8 de este Convenio.

Artículo 17

Honorarios de directores

Los honorarios de directores u otras remuneraciones obtenidos por un residente de un Estado Contratante en su carácter de miembro de un directorio o de un organismo similar, o como un administrador («bestuurder») o como un delegado de administración («commissaris») de una sociedad residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

Artículo 18

Artistas y Deportistas

1. No obstante las disposiciones de los Artículos 15 y 16, las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de su actividad personal ejercida en el otro Estado Contratante, en su calidad de artista del espectáculo, actor de teatro, cine, radio y televisión, músico, o en su calidad de deportista, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. Cuando las rentas derivadas de las actividades ejercidas por un artista o deportista personalmente y en calidad de tal, se atribuyan no al propio artista o deportista, sino a otra persona, estas rentas pueden, no obstante las disposiciones de los Artículos 7, 15 y 16, someterse a imposición en el Estado Contratante en el que se realicen las actividades del artista o del deportista.

3. Las disposiciones de los apartados 1 y 2 no se aplicarán a las rentas derivadas de actividades ejercidas en el contexto de la visita de artistas o deportistas residentes de un Estado Contratante, al otro Estado Contratante, si la misma es sufragada sustancialmente por fondos públicos del otro Estado Contratante, una subdivisión política o una autoridad local del mismo. En ese caso la renta será sometida a imposición solamente en el Estado Contratante en el que el artista o deportista es residente.

Artículo 19

Pensiones, anualidades, pagos establecidos por el sistema de seguridad social y Pensiones por alimentos

1. Sujeto a las disposiciones del apartado 2 del artículo 20, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas a un residente de un Estado Contratante en razón de un empleo anterior y de cualquier otra anualidad, solamente se someterán a imposición en este Estado.

2. Sin embargo, cuando a tal remuneración no se le atribuya un carácter periódico y se pague en razón de un empleo anterior en el otro Estado Contratante, o cuando se pague una suma fija en reemplazo del derecho a una anualidad, dicha suma fija o remuneración podrán someterse a imposición en el Estado Contratante en el cual se originen.

3. Cualquier pensión y otros pagos similares establecidos de acuerdo con las disposiciones del sistema de seguridad social de un Estado Contratante y efectuados a un residente del otro Estado Contratante solamente podrán someterse a imposición en el primer Estado mencionado.

4. El término «anualidad» significa una suma prefijada que ha de pagarse periódicamente en épocas establecidas a lo largo de la vida de una persona o durante un período de tiempo determinado o determinable, bajo la obligación a cambio del pago de una cantidad adecuada en dinero o en signo que lo represente.

5. Las pensiones por alimentos del cónyuge y otros pagos similares originados en un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante, sólo pueden someterse a imposición en ese otro Estado. La expresión «pensiones por alimentos del cónyuge y otros pagos similares» usada en el presente apartado, significa pagos periódicos efectuados en cumplimiento de un acuerdo escrito de separación o una sentencia de divorcio, manutención por separación o sustento obligatorio, así como el pago de sumas fijas en reemplazo de los mismos.

Artículo 20

Funciones Publicas

1. a) Los salarios, sueldos y remuneraciones similares, distintas de las pensiones, pagadas por un Estado Contratante, o una de sus subdivisiones políticas o autoridad local del mismo, a una persona física, en razón de servicios prestados a este Estado o esta subdivisión o autoridad local, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

b) Sin embargo, dichos salarios, sueldos y remuneraciones similares sólo pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante en el cual la persona física es residente, si los servicios son prestados en este Estado y dicha persona física:

- i) es nacional de este Estado; o
- ii) no ha adquirido la condición de residente de este Estado al solo efecto de la prestación de servicios.

2. a) Las pensiones pagadas directamente por, o por fondos creados, por un Estado Contratante, una subdivisión política, o por una autoridad local, a una persona física en relación a servicios prestados a ese Estado o subdivisión, o autoridad, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

b) Sin embargo, estas pensiones sólo pueden someterse a imposición en el otro Estado Contratante si la persona física es residente y nacional de ese Estado.

3. Las disposiciones de los Artículos 16, 17 y 19 se aplicarán a las remuneraciones y pensiones con respecto a los servicios prestados en relación a una actividad realizada por un Estado Contratante, una subdivisión política, o autoridad local del mismo.

Artículo 21

Profesores y Docentes

1. Los pagos obtenidos por profesores y docentes residentes de un Estado Contratante que visiten al otro Estado Contratante con el propósito de ejercer la docencia o la investigación científica durante un período que no exceda de dos años en una universidad, colegio u otra

institución educacional o de investigación científica en ese otro Estado, provenientes de dicha docencia o investigación, sólo estarán sujetos a imposición en el primer Estado mencionado. En el caso de Argentina, esta disposición sólo se aplicará al ejercicio de la docencia o la investigación científica en universidades, colegios u otras instituciones de carácter público.

2. Las disposiciones del presente Artículo no se aplicarán a las rentas derivadas de las actividades de investigación que no persigan fines de interés público, principalmente aquellas rentas que deriven en beneficios personales de una o varias personas.

Artículo 22

Estudiantes

Los importes que un estudiante o aprendiz, que sea o haya sido, inmediatamente antes de visitar un Estado Contratante, residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el primer Estado con el único propósito de proseguir sus estudios o su formación, reciba para cubrir sus gastos de mantenimiento, de estudios o de formación, no serán sometidos a imposición en ese Estado, siempre que dichos importes se originen en fuentes situadas fuera de ese Estado

Artículo 23

Otras rentas

1. Las rentas de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que fuese su procedencia, no mencionadas en los artículos precedentes del presente Convenio, solamente se someterán a imposición en este Estado.

2. Lo dispuesto en el apartado 1 no se aplica a las rentas, excluidas las que deriven de bienes definidos como inmuebles en el apartado 2 del Artículo 6, si el beneficiario de dichas rentas, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante una actividad comercial o industrial por medio de un establecimiento permanente situado en él, o preste servicios personales independientes por medio de una base fija situada en él, con los que el derecho o propiedad por el que se paga la renta esté vinculado efectivamente con dicho establecimiento permanente o base fija. En estos casos se aplican las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 15, según corresponda.

3. No obstante las disposiciones de los apartados 1 y 2, las rentas de un residente de un Estado Contratante no mencionadas en los artículos anteriores de este Convenio originadas en el otro Estado Contratante, también pueden someterse a imposición en el otro Estado.

CAPITULO IV
TRIBUTACION AL CAPITAL

Artículo 24

Capital

1. El capital constituido por bienes inmuebles comprendidos en el Artículo 6, que posea un residente de un Estado Contratante y que estén situados en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

2. El capital representado por acciones que un residente de un Estado Contratante tenga en una sociedad residente del otro Estado Contratante, cuyo valor provenga principalmente de bienes inmuebles situados en ese otro Estado, podrá someterse a imposición en este último.

3. El capital constituido por bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, o por bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado Contratante disponga en el otro Estado Contratante para la prestación de servicios independientes, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

4. El capital constituido por buques o aeronaves explotados en el tráfico internacional, y por bienes muebles afectados a la explotación de tales buques o aeronaves, sólo puede someterse a imposición en el Estado Contratante en que el lugar efectivo de dirección de la empresa esté situado. A los efectos del presente apartado serán de aplicación las disposiciones del apartado 2 del Artículo 8.

5. El capital representado por acciones mencionadas en el apartado 5 del Artículo 14, que un residente de un Estado Contratante tenga en una sociedad residente del otro Estado Contratante puede someterse a imposición en ese otro Estado.

6. Todos los demás elementos del capital de un residente de un Estado Contratante, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado. Sin embargo, aquellos elementos del capital que estén situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado Contratante, de acuerdo con la legislación de ese Estado.

CAPITULO V
ELIMINACION DE LA DOBLE IMPOSICION

Artículo 25

Eliminacion de la doble impositcion

I. En el caso de Argentina la doble imposición se evitará de la siguiente forma:

Cuando un residente de Argentina obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio, pueden estar sujetas a impuesto en los Países Bajos, Argentina permitirá deducir del impuesto a la renta de ese residente, un importe equivalente al impuesto pagado sobre la renta en los Países Bajos. Sin embargo, esta deducción no podrá exceder de la parte del impuesto sobre la renta, calculado antes de la deducción, correspondiente a las rentas que pueden someterse a imposición en los Países Bajos.

2. Los Países Bajos, al someter a imposición a sus residentes, podrán incluir en las bases imponibles sobre las que son aplicados los impuestos a la renta y al capital, conforme las disposiciones del presente Convenio, los ítems de renta o capital que pueden someterse a imposición en Argentina.

3. Sin embargo, cuando un residente de los Países Bajos obtenga rentas o posea capital, que de acuerdo con el Artículo 6, el Artículo 7, el apartado 6 del Artículo 10, el apartado 7 del Artículo 12, el apartado 5 del Artículo 13, los apartados 1 y 3 del Artículo 14, el apartado 2 (subapartado a)) del Artículo 15, el apartado 1 del Artículo 16, el apartado 3 del Artículo 19, el apartado 1 (subapartado a)) y el apartado 2 (subapartado a)) del Artículo 20, el apartado 2 del Artículo 23 y los apartados 1 y 3 del Artículo 24 del presente Convenio, puedan estar sujetos a imposición en Argentina y que son incluidos en la base imponible a que se refiere el apartado 2, los Países Bajos eximirán de impuesto a dichas rentas o capital permitiendo una reducción de su impuesto. Esta reducción se calculará conforme a las disposiciones de la legislación de los Países Bajos relativa a la eliminación de la doble imposición. A tal efecto, dichas rentas o capital se considerarán incluidos en el monto total de renta o capital que esté exento de impuesto en los Países Bajos de acuerdo con tales disposiciones.

4. No obstante las disposiciones del apartado 3, los Países Bajos permitirán una deducción en el impuesto que resulte en los Países Bajos, para las rentas que de acuerdo con el apartado 5 del Artículo 7 del presente Convenio puedan someterse a imposición en Argentina, cuando las actividades de seguro o reaseguro no sean desarrolladas por medio de un establecimiento permanente situado en Argentina, y únicamente en la medida que esos tipos de renta fueran incluidos en la base imponible a que se refiere el apartado 2. Además, los Países Bajos permitirán deducir del impuesto de los Países Bajos, las rentas y el capital que, de acuerdo con las disposiciones del apartado 2 del Artículo 10, el apartado 2 del Artículo 12, el apartado 2 del Artículo 13, los apartados 2, 5 y 6 del Artículo 14, el apartado 2 (subapartado b)) del Artículo 15, el apartado 3 del Artículo 16, el Artículo 17, el Artículo 18, el apartado 2 del Artículo 19, el apartado 3 del Artículo 23 y los apartados 2, 5 y 6 del Artículo 24 del presente Convenio puedan someterse a imposición en Argentina, en la medida que estas rentas estén incluidas en la base imponible referida en el apartado 2. El monto de estas deducciones será equi-

valente al impuesto pagado en Argentina sobre tales rentas o capital, pero no podrá exceder del importe de la reducción que sería permitida en el caso que dichas rentas o capital fueran los únicos que estuvieran exentos del impuesto de los Países Bajos, de acuerdo con las disposiciones de la legislación de los Países Bajos a fin de eliminar la doble imposición.

CAPITULO VI DISPOSICIONES ESPECIALES

Artículo 26

Actividades Offshore

1. Las disposiciones del presente Artículo se aplicarán, no obstante cualquier otra disposición de este Convenio. Sin embargo, el presente Artículo no se aplicará cuando las actividades costa-afuera (offshore) constituyan para una persona un establecimiento permanente, de acuerdo con las disposiciones del Artículo 5, o una base fija de acuerdo con las disposiciones del Artículo 15.

2. En el presente Artículo, el término «actividades costa-afuera (offshore)» significa actividades desarrolladas costa afuera vinculadas a la exploración o explotación del mar, del lecho marino, su subsuelo y sus recursos naturales, situados en un Estado Contratante.

3. Cuando una empresa de un Estado Contratante desarrolle actividades costa-afuera en el otro Estado Contratante, se considerará, sujeto a las disposiciones del apartado 4 del presente Artículo, que dichas actividades son realizadas a través de un establecimiento permanente situado en ese otro Estado, salvo que las actividades en cuestión se lleven a cabo en el otro Estado durante un período o períodos que no excedan en total los 30 días en cualquier período de 12 meses.

A los efectos del presente apartado:

a) cuando una empresa que desarrolla actividades costa-afuera en el otro Estado Contratante se asocie con otra empresa y esa otra empresa continúe, como parte de un mismo proyecto, con las mismas actividades costa-afuera que desarrolla o desarrollaba la empresa mencionada en primer término, y si dichas actividades desarrolladas por ambas empresas – una vez unidas – exceden un período de 30 días, se considerará que cada empresa desarrolla sus actividades durante un período que en total excede los 30 días en un período de 12 meses;

b) se considerará que una empresa está asociada con otra, si una de ellas posee directa o indirectamente no menos de un tercio del capital de la otra empresa, o si una persona como mínimo posee directa o indirectamente no menos de un tercio del capital de ambas empresas.

4. Sin embargo, a los efectos del apartado 3 del presente Artículo se considerará que el término «actividades costa-afuera (offshore)» no incluye:

- a) una o cualquier combinación de actividades mencionadas en el apartado 4 del Artículo 5;
- b) las actividades de remolque y maniobras de anclaje llevadas a cabo por barcos específicamente diseñados a tales efectos y cualquier otra actividad desarrollada por tales embarcaciones;
- c) el transporte de suministros o de personal por medio de barcos o aeronaves en el tráfico internacional.

5. Cuando un residente de un Estado Contratante desarrolle actividades costa-afuera en el otro Estado Contratante, que consistan en servicios profesionales u otras actividades de carácter independiente, se considerará que dichas actividades son realizadas a través de una base fija en el otro Estado Contratante si las actividades costa-afuera en cuestión se extienden por un período continuo no menor a 30 días.

6. Los salarios, sueldos y otras remuneraciones similares obtenidas por un residente de un Estado Contratante con respecto a un empleo vinculado con actividades costa-afuera realizadas a través de un establecimiento permanente en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado, en la medida en que el empleo sea ejercido costa-afuera del mismo.

7. Cuando exista evidencia documentada que se ha pagado un impuesto en Argentina sobre los elementos de renta que dicho país puede someter a imposición de acuerdo con el Artículo 7 y el Artículo 15 y vinculado con los apartados 3 y 5 y el apartado 6 del presente Artículo respectivamente, los Países Bajos permitirán una reducción de su impuesto, calculada de conformidad con lo dispuesto en el apartado 3 del Artículo 25.

Artículo 27

No Discriminacion

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de este otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones. No obstante lo dispuesto en el Artículo 1, la presente disposición también se aplicará a las personas de uno u otro Estado Contratante que no posean la calidad de residentes de ninguno de ellos.

2. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante no serán sometidos a imposición en este Estado de manera menos favorable que las empresas de este otro Estado que realicen las mismas actividades.

Esta disposición no puede interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante las deducciones personales, desgravaciones y las reducciones impositivas que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o a sus responsabilidades familiares.

3. A menos que se apliquen las disposiciones del apartado 1 del Artículo 9, del apartado 9 del Artículo 12 o del apartado 7 del Artículo 13, los intereses, regalías o demás gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante son deducibles, a los efectos de determinar los beneficios sujetos a imposición de esta empresa, en las mismas condiciones que si hubieran sido pagados a un residente del primer Estado. Igualmente, las deudas de una empresa de un Estado Contratante relativas a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles a los efectos de la determinación del capital imponible de esta empresa, en las mismas condiciones que si se hubieran contraído con un residente del primer Estado mencionado.

4. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital esté, total o parcialmente, detentado o controlado, directa o indirectamente, por uno o varios residentes del otro Estado Contratante, no estarán sometidas en el primer Estado a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquéllos a los que estén o puedan estar sometidas otras empresas similares del primer Estado.

5. Nada de lo establecido en el presente Artículo será interpretado para limitar o impedir la aplicación del impuesto sobre los beneficios de sucursales, establecido en el Artículo 11, por parte de alguno de los Estados Contratantes.

6. No obstante, las disposiciones del Artículo 2, lo establecido en el presente Artículo se aplica a todos los impuestos, cualquiera fuere su naturaleza o denominación.

Artículo 28

Procedimiento amistoso

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición no conforme con las disposiciones del presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por la legislación interna de estos Estados, puede someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que es residente o, si fuera aplicable el apartado 1 del Artículo 27, a la del Estado Contratante del que es nacional. El caso deberá ser planteado dentro de los tres años siguientes a la primera notificación recibida de la medida que implique una imposición no conforme a las disposiciones del Convenio.

2. La autoridad competente, si el reclamo le parece fundado y si ella misma no está en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, procurará resolver el caso mediante un acuerdo amistoso con la autoridad competente del otro Estado Contratante, a fin de evitar una imposición que no se ajuste a este Convenio. Cualquier tipo de acuerdo alcanzado se implementará, no obstante los plazos previstos por la legislación interna de los Estados Contratantes.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver mediante un acuerdo amistoso las dificultades o disipar las dudas que se deriven de la interpretación o aplicación del presente Convenio. También podrán ponerse de acuerdo para tratar de evitar la doble imposición en los casos no previstos en el Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden comunicarse directamente entre sí a los efectos de llegar a un acuerdo, según se indica en los apartados anteriores.

Artículo 29

Intercambio de información

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán las informaciones necesarias para aplicar las disposiciones del presente Convenio o de la legislación interna de dichos Estados Contratantes relativa a los impuestos comprendidos en el Convenio, en la medida en que la imposición exigida por dicha legislación no sea contraria al Convenio. El intercambio de información no está limitado por el Artículo 1. Las informaciones recibidas por un Estado Contratante serán mantenidas secretas en igual forma que las informaciones obtenidas en base a la legislación interna de este Estado y sólo se comunicarán a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos), encargados de la gestión, recaudación o fiscalización de los impuestos comprendidos en el Convenio, de los procedimientos declarativos o ejecutivos relativos a estos impuestos o de la resolución de los recursos en relación con estos impuestos. Estas personas o autoridades sólo utilizarán estos informes para estos fines. Podrán revelar estas informaciones en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

2. En ningún caso las disposiciones del apartado 1 pueden interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a:

a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación y práctica administrativa o a las del otro Estado Contratante;

b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o en el ejercicio de su práctica administrativa normal o de las del otro Estado Contratante;

c) suministrar información que revele un secreto comercial, industrial o profesional o un procedimiento comercial, o información cuya publicación sea contraria a la política administrativa (orden público)

Artículo 30

Miembros de Misiones Diplomáticas o Consulares

1. Las disposiciones del presente Convenio no afectan a los privilegios fiscales que disfruten los miembros de las misiones diplomáticas o consulares, de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de acuerdos especiales.

2. A los fines del presente Convenio, una persona física que es un miembro de una misión diplomática, de una oficina consular o de una delegación permanente de un Estado Contratante que está situada en el otro Estado Contratante o en un tercer Estado y es nacional del Estado acreditante, será considerada como residente del Estado acreditante, a condición que ella esté sometida en dicho Estado acreditante a las mismas obligaciones, en materia de impuestos sobre la renta y sobre el capital, como los residentes de ese Estado.

3. El presente Convenio no se aplicará a las organizaciones internacionales, a sus organismos o a sus funcionarios, ni a las personas que son miembros de una misión diplomática o de una oficina consular de un tercer Estado, cuando permanezcan en el territorio de un Estado Contratante y que no estén sujetos en cualquiera de los Estados Contratantes a las mismas obligaciones en relación a impuestos sobre la renta y sobre el capital como si fueran residentes del mismo.

Artículo 31

Fondos de pensiones exentos

La renta obtenida por, y el capital perteneciente a, un fondo de pensión residente de un Estado Contratante, cuando dicha renta se origine, o dicho capital esté situado en el otro Estado Contratante, estarán exentos del impuesto en ese otro Estado Contratante. A los fines del presente Artículo, un fondo de pensión es un fondo de pensión reconocido como tal a efectos impositivos en el Estado Contratante del cual es residente. Si con posterioridad a la fecha de la firma del presente Convenio se producen modificaciones en la legislación interna relativa al tratamiento impositivo aplicable de los fondos de pensión, las autoridades competentes de los Estados Contratantes se reunirán con el propósito de acordar el modo de aplicación del presente Artículo que refleje apropiadamente dichas modificaciones.

CAPITULO VII

DISPOSICIONES FINALES

Artículo 32

Entrada en vigor

1. Los Gobiernos de los Estados Contratantes se notificarán sobre el cumplimiento de los procedimientos requeridos por su legislación interna para la entrada en vigor del presente Convenio.

2. El presente Convenio entrará en vigor a partir de los treinta días de la última notificación referida en el apartado 1 y sus disposiciones tendrán efecto en ambos Estados Contratantes:

a) con respecto a impuestos retenidos en la fuente, sobre los montos pagados a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario inmediato siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor; y

b) con respecto a otros impuestos sobre la renta y los impuestos sobre el capital, para los ejercicios fiscales que comiencen a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario inmediato siguiente a aquel en que el Convenio entre en vigor.

Artículo 33

Terminacion

El presente Convenio permanecerá en vigor mientras no se denuncie por uno de los Estados Contratantes. Cualquiera de los Estados Contratantes puede denunciar el Convenio a través de canales diplomáticos, comunicándose al otro Estado Contratante al menos con seis meses de antelación a la terminación de cualquier año calendario posterior al término de un plazo de seis años, desde la fecha de su entrada en vigor. En tal caso el Convenio cesará de tener efecto en ambos Estados Contratantes:

a) con respecto a impuestos retenidos en la fuente, sobre los montos pagados a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario inmediato siguiente a aquel en que se efectúe la notificación de la denuncia;

b) con respecto a otros impuestos sobre la renta y los impuestos sobre el capital, para los ejercicios fiscales que comiencen a partir del primero de enero, inclusive, del año calendario inmediato siguiente a aquel en que se efectúe la notificación de la denuncia.

EN FE DE LO CUAL los signatarios, debidamente autorizados al efecto, han firmado el presente Convenio.

HECHO en Buenos Aires, el 27° día de diciembre de 1996, en dos originales, en idiomas neerlandés, español e inglés, siendo los tres textos igualmente auténticos. En el caso de cualquier diferencia de interpretación entre los textos en neerlandés y español, prevalecerá el texto en inglés.

Por el Gobierno del Reino de los Países Bajos

(fdo.) W.G. JANSING

Por el Gobierno de la República Argentina

(fdo.) A. E. SEWARD

Protocolo

Al momento de la firma del Convenio para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el capital, concluido este día entre el Reino de los Países Bajos y la República Argentina, los abajo firmantes han acordado que las siguientes disposiciones constituyen parte integrante del Convenio:

I. Con respecto al Artículo 4

Cuando una persona física viva a bordo de un barco, sin un domicilio real en ninguno de los Estados Contratantes, se considerará que es residente del Estado Contratante en el cual se encuentre el puerto base del barco.

II. Con respecto a los Artículos 5, 6, 7, 14 y 26

Se consideran bienes inmuebles pertenecientes a un establecimiento permanente de un Estado Contratante a los derechos a la exploración y explotación de recursos naturales vinculados al lecho y subsuelo marino situados en ese Estado. Además, se entiende que los derechos mencionados precedentemente incluyen derechos sobre intereses o sobre beneficios de activos a producirse por esa exploración o explotación.

III. Con respecto al Artículo 7

a) Con respecto a los apartados 1 y 2, cuando una empresa de un Estado Contratante venda bienes o mercaderías o realice actividades empresariales en el otro Estado Contratante a través de un estableci-

miento permanente situado en él, los beneficios de dicho establecimiento permanente no se determinarán sobre la base del monto total obtenido por esa empresa, sólo en función de aquella parte de renta de la empresa atribuible a la actividad real del establecimiento permanente respecto de dichas ventas o actividad. Se entiende que, en el caso de contratos de inspección, suministros, instalación o construcción de equipos industriales, comerciales o científicos o de locales u obras públicas, cuando la empresa posee un establecimiento permanente, los beneficios atribuibles a dicho establecimiento permanente no se determinarán sobre el monto total del contrato, sino sobre aquella parte del contrato efectivamente desarrollada por el establecimiento permanente en el Estado Contratante en que está situado. Además, se entiende que las disposiciones precedentes no son contrarias a lo dispuesto en los subapartados b) y c) del apartado 1

b) Se entiende que a los efectos de la aplicación de las disposiciones de los subapartados b) y c) del apartado 1, las autoridades competentes se consultarán mutuamente:

- i) con respecto a los bienes o mercaderías relacionados con las actividades comerciales; y
- ii) a los efectos de determinar si las ventas o las actividades empresariales han sido desarrolladas principalmente por el establecimiento permanente.

c) Se entiende que, nada de lo establecido en el apartado 3, obligará a un Estado Contratante a conceder la deducción total de ciertos gastos en la determinación de la renta respecto de empresas de ese Estado Contratante cuando estos están limitados de alguna manera por su legislación interna o, en su caso, a permitir la deducción de cualquier gasto que, en razón de su naturaleza, no es computable como deducción respecto de empresas de ese Estado Contratante de acuerdo con su legislación impositiva;

d) De acuerdo con el apartado 6, en el caso de Argentina la exportación de bienes o mercaderías adquiridas por una empresa a través de un establecimiento permanente que cumplimente el requisito de registro para exportación podrá, no obstante las disposiciones del subapartado d) del apartado 4 del Artículo 5 de este Convenio, estar sujeta a la ley del impuesto a las ganancias (Artículo 8) vigente en Argentina, a la fecha de la firma de este Convenio, en la medida en que esta disposición se encuentre en vigor.

IV. Con respecto a los Artículos 7 y 13

Se entiende que las rentas provenientes de actividades de leasing financiero no se considerarán como «pagos recibidos por el uso o el derecho al uso de equipos industriales, comerciales o científicos».

V. Con respecto a los Artículos 7, 10, 11, 12, 13, 14 y 15

a) Cuando el impuesto exigido en la fuente excede del monto del impuesto atribuible de acuerdo con la disposiciones de los Artículos 7, 10, 11, 12, 13, 14 y 15, las aplicaciones para el reembolso del monto excedente del impuesto deberán acordarse con la autoridad competente del Estado que ha exigido el impuesto, en un período de 3 años posteriores a la finalización del año calendario en el cual se determinó el impuesto;

b) Las autoridades competentes de los Estados Contratantes pueden por mutuo acuerdo establecer la forma de aplicación de los Artículos 7, 11, 14 y 15.

VI. Con respecto a los Artículos 9 y 28

Se entiende que las disposiciones de este Convenio, no serán interpretadas de forma tal que impidan a un Estado Contratante aplicar las normas relativas a la capitalización exigua previstas en su legislación interna, excepto en aquellos casos en que las empresas asociadas puedan probar que dadas las características especiales de sus actividades o circunstancias económicas específicas, las condiciones efectuadas o impuestas entre dichas empresas se han producido de conformidad con las condiciones de libre mercado (conurrencia plena).

De acuerdo con el apartado 3 del Artículo 28, las autoridades competentes podrán resolver por mutuo acuerdo, en el caso de otras situaciones de doble tributación ocasionadas por acciones de uno o de ambos Estados Contratantes, cualquier caso de doble tributación originado en razón de la aplicación de la legislación interna relativa a la capitalización exigua.

VII. Con respecto al Artículo 13

Se entiende que las limitaciones sobre la imposición en la fuente, de acuerdo con lo establecido en el apartado 2 están, en el caso de Argentina, sujetas al requisito de inscripción de acuerdo con la legislación interna en vigor a la fecha de la firma de este Convenio en la medida en que esta disposición se encuentre vigente.

VIII. Con respecto al Artículo 13

En el caso de los pagos por asistencia técnica, el impuesto exigido de acuerdo con el subapartado c) del apartado 2 del Artículo 13, deberá calcularse posteriormente a la deducción de los gastos relacionados directamente con dichas actividades.

IX. Con respecto al Artículo 14

La mera transferencia de bienes llevada a cabo por un residente de un Estado Contratante, por causa de una organización de una sociedad, reorganización, amalgamación, división o transacción similar, podrá estar exenta del impuesto de acuerdo con la legislación interna de cada Estado Contratante.

X. Con respecto a los Artículos 14 y 24

Se entiende que, a los fines de los Artículos 14 y 24, el término «acciones» incluye las acciones o bonos de goce, participaciones mineras, las acciones de fundador, u otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como también las rentas de otras participaciones sociales sujetas al mismo régimen fiscal que las rentas de acciones conforme a la legislación del Estado Contratante del cual sea residente la sociedad que efectúe la distribución.

XI. Con respecto al Artículo 17

Se entiende que «bestuurder y commissaris» significa en una sociedad holandesa, aquel que ha sido nombrado por asamblea general de accionistas o por cualquier otro órgano competente de dicha sociedad, el cual está encargado de la administración general y del control de la sociedad respectivamente.

XII. Con respecto a los Artículos 20 y 25

Se entiende que, las disposiciones del subapartado a) del apartado I del Artículo 20 no impedirán que los Países Bajos apliquen las disposiciones de los apartados 2 y 3 del Artículo 25 de este Convenio.

XIII. Con respecto al Artículo 25

a) Se entiende que a los fines del cómputo de la reducción mencionada en el apartado 3 del Artículo 25, los elementos del capital referidos en el apartado 1 del Artículo 24, serán tenidos en cuenta para determinar el valor de éstos, reducido por el valor de las deudas aseguradas con hipotecas sobre ese capital y con respecto a los elementos del capital referidos en el apartado 2 del Artículo 24, serán tenidos en cuenta para determinar el valor de éstos, reducido por el valor de las deudas pertenecientes a un establecimiento permanente o base fija.

b) Se entiende, además, que, si con posterioridad a la firma del presente Convenio la legislación de los Países Bajos para evitar la doble imposición se modificara sustancialmente y, como resultado de dicha modificación, decayeran las ventajas establecidas por leyes argentinas vigentes a la fecha de la mencionada modificación, destinadas a alentar las inversiones directas en actividades empresarias en Argentina, la autoridad competente de los Países Bajos se comunicará, en el más breve plazo posible, con la autoridad competente de Argentina para determinar el procedimiento a seguir a fin de preservar las ventajas establecidas por las leyes argentinas destinadas a alentar las inversiones directas en actividades empresarias en Argentina.

Asimismo, se entiende que, hasta tanto se definan las nuevas alternativas y en la medida que decaigan las ventajas antes mencionadas, en razón de las modificaciones introducidas en la legislación interna de los Países Bajos, nada de lo previsto en el presente Convenio impedirá que Argentina aplique su legislación interna destinada a evitar la transferencia de impuestos a fiscos extranjeros.

XIV. Con respecto a los Artículos 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15 y 23

Si de acuerdo con cualquier tratado de doble imposición concluido luego de la fecha de concertación de este Convenio entre la República Argentina y un tercer país que sea miembro de la OCDE, la República Argentina limita la imposición en el país fuente sobre primas de seguros o reaseguros, sobre los dividendos referidos en el subapartado a) del apartado 2 del Artículo 10, sobre los beneficios de las sucursales, sobre los intereses, las regalías, las ganancias de capital, los servicios personales independientes, sobre otras rentas referidas en el Artículo 23, o sobre elementos específicos de renta, a una tasa menor, – incluidas exenciones de imposición, exenciones provenientes de imposición adicional como las referidas en el Artículo 11, o a una reducción de la base imponible – que las tasas previstas de acuerdo con el apartado 5 del Artículo 7, subapartado a) del apartado 2 del Artículo 10, Artículo 11, apartado 2 del Artículo 12, apartado 2 del Artículo 13, apartados 2, 5 y 6 del Artículo 14, subapartado b) del apartado 2 del Artículo 15 y el apartado 3 del Artículo 23 de este Convenio, respectivamente, las tasas menores, la exención o la base imponible reducida, de acuerdo con lo establecido en el tratado de doble imposición mencionado, se aplicará automáticamente a los residentes de ambos Estados Contratantes, a partir de la fecha de entrada en vigor de ese Acuerdo impositivo, en relación con la categoría o el tipo de renta pertinente.

EN FE DE LO CUAL los signatarios, debidamente autorizados al efecto, han firmado el presente Protocolo.

HECHO EN Buenos Aires, el 27° día de diciembre de 1996, en dos originales, en idiomas neerlandés, español e inglés, siendo los tres textos igualmente auténticos. En el caso de cualquier divergencia de interpretación entre los textos en neerlandés y español, prevalecerá el texto en inglés.

Por el Gobierno del Reino de los Países Bajos

(fdo.) W.G. JANSING

Por el Gobierno de la República Argentina

(fdo.) A. E. SEWARD

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République argentine,

Désireux qu'une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune soit conclue entre les deux États,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur les éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

i) L'impôt sur le revenu (de inkomstenbelasting),

ii) L'impôt sur les salaires (de loonbelasting),

iii) L'impôt sur les sociétés (de vennootschapsbelasting) y compris le prélèvement de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (Mijnwet 1810) au titre des concessions délivrées depuis 1967, ou à la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (Mijnwet Continentaal Plat 1965),

iv) L'impôt sur les dividendes (de dividendbelasting),

v) L'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting)

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais").

b) En Argentine :

- i) L'impôt sur le revenu (impuesto à les ganancias); et
- ii) L'impôt sur les biens personnels (impuesto sobre los bienes personales) (ci-après dénommés "l'impôt argentin").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient instaurés après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts habituels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiqueront les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression "un État contractant" s'entend des Pays-Bas ou de la République argentine, selon le contexte; l'expression "États contractants" s'entend des Pays-Bas et de la République argentine;

b) Le terme "Pays-Bas" désigne la partie du Royaume des Pays-Bas située en Europe y compris les zones maritimes adjacentes aux côtés des "Pays-Bas" dans la mesure où, conformément au droit des gens, les Pays-Bas peuvent y exercer des droits souverains ou une quelconque juridiction;

c) Le terme "Argentine" lorsqu'il est utilisé dans son sens géographique, comprend les zones maritimes adjacentes aux côtés de l'Argentine dans la mesure où conformément au droit des gens, l'Argentine peut y exercer des droits souverains ou une quelconque juridiction;

d) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques, des sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale et de toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un des États contractants et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est sis dans un des États contractants, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) Le terme "ressortissant" s'entend :

- 1) De toute personne physique qui possède la nationalité d'un des États contractants;
- 2) De toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans l'un des États contractants;

i) L'expression "autorité compétente" s'entend :

- 1) Dans le cas des Pays-Bas, du Ministre des finances ou de son représentant habilité;
- 2) Dans le cas de l'Argentine, du Ministère de l'économie, des travaux et des services publics, Secrétariat des finances (le Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos, Secretaría de Hacienda);

2. Pour l'application de la Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident(e) d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'enregistrement ou de tout autre critère similaire, ou d'un fond de pension visé à l'article 31. Toutefois, ce terme ne porte pas sur une personne assujettie à l'impôt dans cet État contractant au seul titre des revenus qu'elle tire de sources situées dans ledit État ou de la fortune qui y est sise.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est résidente des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme résidente de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme résidente de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme résidente de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si la personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si la personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, elle est considérée comme résidente de l'État où est situé son siège de direction effective.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce toute ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) Un siège de direction;

- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" englobe également :

a) Un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, mais seulement lorsque ce chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;

b) La fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire du pays pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois;

c) Les activités liées à l'exploitation de ressources naturelles mais uniquement lorsque lesdites activités se poursuivent pendant une période de plus de six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas d'"établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée uniquement pour l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne -- autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 -- agit dans l'un des États contractants au nom d'une entreprise et y a et exerce habituellement le pouvoir d'y conclure des contrats en son nom, cette entreprise est réputée y disposer d'un établissement stable au titre de toutes les activités que cette personne y exerce pour elle, sauf si elles se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, n'en feraient pas un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise et que dans ses rapports commerciaux et financiers avec l'entreprise, des conditions sont mises ou imposées qui diffèrent de celles généralement convenues avec des agents indépendants, il n'est pas alors considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend dans tous les cas les accessoires, le cheptel mort ou vif et les équipements des exploitations agricoles ou forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, les immeubles, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables :

- a) Audit établissement stable; ou
- b) Aux ventes, dans cet autre État, de marchandises de même nature que celles qui sont vendues par l'établissement stable, ou de nature analogue; ou

c) À d'autres activités commerciales exercées dans cet autre État et de même nature que celles qui sont exercées par l'établissement stable, ou de nature analogue.

Toutefois, les dispositions b) et c) ne s'appliquent que si les modalités de vente, respectivement les activités commerciales, ont été effectuées pour l'essentiel par l'établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant d'une activité d'assurance ou de réassurance sur des biens situés sur le territoire de l'autre État contractant ou sur des personnes qui sont des résidents dudit autre État, au moment de la conclusion du contrat d'assurance ou de réassurance, sont imposables dans cet autre État, que l'entreprise qui exerce ou non cette activité dans cet autre État au moyen d'un établissement stable situé ou non sur le territoire dudit État sous réserve que, dans la négative, les primes sont versées par un résident de cet autre État. Toutefois, l'impôt perçu dans cet autre État ne devra pas excéder 2,5 p. 100 du montant brut de la prime.

6. Aucun bénéfice n'est imputé à l'établissement stable pour la seule raison que ledit établissement a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

7. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices imputés à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

8. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectés par celles du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où est sis le siège de direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire ou d'un bateau, ce siège est considéré comme sis dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou de ce bateau ou, à défaut, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

4. Dans le présent article :

a) Le terme "bénéfices" comprend :

i) Les bénéfices, les bénéfices nets, les recettes et les revenus provenant directement de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international; et

ii) Les intérêts provenant des montants résultant de l'exploitation, en trafic international, de navires et d'aéronefs sous réserve que lesdits intérêts soient accessoires à l'exploitation;

b) L'expression "exploitation de navires et d'aéronefs" en trafic international par une entreprise d'un État contractant comprend :

i) Le nolisement ou le louage de navires ou d'aéronefs à nu; et

ii) Le louage de conteneurs et de matériel associé par ladite entreprise sous réserve que ledit nolisement ou ledit louage soit accessoire à l'exploitation par l'entreprise de navires ou d'aéronefs en trafic international.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, guidées par des conditions qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État -- et impose en conséquence -- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises in-

dépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéficiaires. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

3. Un État contractant ne peut modifier les revenus d'une entreprise dans les circonstances visées au paragraphe 1 suivant l'expiration des délais prévus par les législations nationales et, en tout état de cause, après six ans à compter de la fin de l'année au cours de laquelle les revenus qui auraient été soumis à un tel changement mais qui, en l'absence des conditions visées au paragraphe 1, auraient profité à l'entreprise.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas dans le cas d'une fraude, d'un manquement planifié à un engagement ou de négligence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 de montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

4. Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

5. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice est résidente soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant le cas, sont applicables.

7. Lorsqu'une société résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes

payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes le sont à un résident de cet autre État dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État; ne peut prélever non plus aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Impôt de succursales

Lorsqu'un résident d'un État contractant possède un établissement stable dans l'autre État contractant, les impôts perçus par ce dernier État sur les bénéfices dudit établissement stable, qu'ils soient prélevés sur l'établissement stable lui-même ou sur ledit résident ou sur les deux, ne peuvent être supérieurs aux impôts perceptibles en vertu de la loi de l'autre État sur les bénéfices d'une société qui est un résident de cet autre État contractant et en sus d'un impôt sur lesdits bénéfices établi après déduction de l'impôt visé ci-avant sur les bénéfices. En pareil cas, et dans le cas où l'impôt additionnel ne serait applicable uniquement sur la portion des bénéfices transférés à l'étranger, le taux ne peut excéder le taux déterminé à l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 10.

Article 12. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où qu'ils proviennent et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 12 p.100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant sont exonérés d'impôts dans cet État lorsque :

a) Celui qui paie les intérêts est cet État lui-même, ou une subdivision politique ou une autorité locale dudit État, ou la banque centrale de cet État; ou

b) Les intérêts sont versés à l'autre État contractant ou à une subdivision politique ou à une autorité locale de cet État ou à une institution (y compris un établissement financier) appartenant audit État contractant ou à l'une quelconque de ses collectivités locales ou contrôlée par eux; ou

c) Les intérêts sont versés à d'autres institutions en raison de prêts à des taux préférentiels pour une période de trois ans ou plus, garantis ou assurés par le Gouvernement de l'autre État contractant, par la banque centrale de l'autre État contractant ou par tout organisme ou personne morale (y compris un établissement financier) appartenant au Gouvernement de l'autre État contractant ou contrôlé par lui; ou

d) Les intérêts sont versés aux fins de l'importation de machines ou de matériel industriel, commercial ou scientifique.

4. En tout état de cause, les dispositions de l'alinéa c) du paragraphe 3 s'appliquent, dans le cas des Pays-Bas, à la Société néerlandaise pour le financement du développement (Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV) et à la Banque

néerlandaise d'investissement pour les pays en développement (Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV) et, dans le cas de l'Argentine, à la Banco de la Nación Argentina et à la Banco de la Provincia de Buenos Aires. Par accord mutuel, les autorités compétentes peuvent désigner d'autres organismes ou personnes morales auxquels ces dispositions s'appliqueront en tout état de cause.

5. Par accord mutuel, les autorités compétentes des États contractants peuvent régler les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

6. Le terme "intérêts", dans le présent article, désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires et d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiements tardifs ne sont pas considérés comme des intérêts aux fins du présent article.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant le cas, sont applicables.

8. Les intérêts sont réputés avoir leur source dans l'un des États contractants si le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une autorité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident de l'un des États contractants, a dans l'un des États contractants un établissement stable ou une base fixe pour les besoins duquel ou de laquelle l'emprunt productif des intérêts a été contracté et qui supporte la charge de ces intérêts, lesdits intérêts sont réputés avoir leur source dans l'État contractant où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

9. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 3 p. 100 du montant brut payé pour l'usage ou la concession de l'usage d'actualités;

b) 5 p. 100 du montant brut payé pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (mais n'incluant pas les redevances au titre des films cinématographiques ou des travaux portant sur des films ou des vidéos ou d'autres moyens de reproduction aux fins de la télévision); ou

c) 10 p. 100 du montant brut payé pour l'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, ou pour l'usage ou la concession de l'usage d'un logiciel, d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, y compris les paiements pour toute assistance technique fournie;

d) 15 p. 100 du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature versées pour l'usage ou la concession de l'usage d'actualités, d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les travaux concernant les films ou bandes vidéos ou autres moyens de reproduction en vue de leur utilisation à la télévision, de tout brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un logiciel, de matériel industriel, commercial ou scientifique, ou d'informations concernant une expérience industrielle, commerciale ou scientifique; le terme comprend aussi les paiements en contrepartie d'une assistance technique.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions des articles 7 et 15 sont applicables selon le cas.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou une résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 14. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions d'une société qui est un résident de l'autre État contractant et dont la valeur provient principalement de biens immobiliers situés dans cet autre État contractant, sont imposables dans cet autre État. Aux fins du présent paragraphe et du paragraphe 2 de l'article 24 :

a) L'expression "biens immobiliers" comprend les actions d'une société dont la valeur résulte principalement de biens immobiliers; et

b) Les éléments de biens immobiliers exploités par une société dans le cours de ses activités commerciales ou agricoles ou aux fins d'assurer des services professionnels ne sont pas pris en compte.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où est sis le siège de direction effective de l'entreprise. Aux fins du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 s'appliquent.

5. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions d'une société qui est un résident de l'autre État contractant peuvent être imposés dans cet autre État. Toutefois, l'impôt perçu ne peut excéder :

a) 10 p. 100 des gains dans le cas d'une participation directe au capital d'au moins 25 p. 100;

b) 15 p. 100 dans tous les autres cas.

6. Les gains provenant d'un État contractant et qu'un résident de l'autre État contractant tire de l'aliénation de biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3, 4 et 5 sont imposables dans le premier État contractant conformément à la législation dudit État.

7. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3, 4, 5 et 6 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le vendeur est un résident.

Article 15. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, lesdits revenus sont imposables dans l'autre État contractant conformément à sa législation :

a) Si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre État contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre État contractant; ou

b) S'il ne possède pas une base fixe dans l'autre État contractant pour y poursuivre ses activités alors que des activités professionnelles ou d'autres activités indépendantes sont poursuivies dans l'autre État contractant. En pareil cas, l'impôt prélevé par l'autre État contractant ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut de ces revenus.

3. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 16. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 17, 19, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations versées à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État :

a) Si le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois commençant et se terminant au cours de l'exercice fiscal concerné; et

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions ci-avant du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant, sont imposables dans l'État contractant dans lequel les bénéfices de l'entreprise sont imposables aux termes de l'article 8 de la présente Convention.

Article 17. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe similaire ("bestuurder" ou "commissaris") d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 18. Professionnels du spectacle et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 15 et 16, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant que professionnel du spectacle -- artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou musicien -- ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un professionnel du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à lui mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 15 et 16, dans l'État contractant où sont exercées les activités du professionnel ou du sportif.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans l'un des États contractants par des professionnels du spectacle ou des sportifs qui sont des résidents de l'autre État contractant lorsque ces activités se déroulent dans le cadre d'une visite au premier État contractant si cette visite est parrainée de façon importante par des fonds publics de l'autre État ou par une subdivision politique ou une collectivité locale dudit État. En pareil cas, les revenus ne seront imposables que dans l'État contractant dont le professionnel du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 19. Pensions, rentes, prestations de sécurité sociale et pensions alimentaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 20, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes, ne sont imposables que dans cet État.

2. Cependant, lorsque ces rémunérations ne sont pas périodiques et sont versées au titre d'un emploi antérieur exercé dans l'autre État contractant, ou lorsque le droit à une rente est remplacé par le versement d'un forfait, ces rémunérations ou le forfait sont imposables dans l'État contractant de provenance.

3. Les pensions et autres paiements versés au titre des dispositions du régime de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans le premier État.

4. Le terme "rente" désigne une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée ou peut être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

5. Les pensions alimentaires et autres paiements similaires provenant d'un État contractant et qui sont versés à une résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État. L'expression "pensions alimentaires et autres paiements similaires" utilisée au présent paragraphe s'entend de paiements périodiques effectués conformément à une entente de séparation écrite ou à un décret de divorce, entretien séparé ou obligation de soutien, de même que d'une somme forfaitaire qui en tient lieu.

Article 20. Fonctions publiques

1. a) Les traitements, salaires et rémunérations similaires, autres que les pensions, payées par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales

à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces traitements, salaires et rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si l'individu est un résident de cet État et :

i) Possède la nationalité de cet État ou

ii) N'est pas devenu résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvements sur des fonds constitués, à un individu au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposable dans cet État;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si l'individu est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 16, 17 et 19 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 21. Professeurs et enseignants

1. Les paiements versés à un professeur ou à un enseignant qui est un résident d'un État contractant et qui est présent dans l'autre État contractant dans le but d'y assurer un enseignement ou d'y poursuivre des recherches scientifiques pour une période maximum de deux ans dans une université, un collège ou autre établissement d'enseignement ou de recherche scientifique dans cet autre État, en contrepartie dudit enseignement ou de ladite recherche, ne sont imposables que dans le premier État. Dans le cas de l'Argentine, la présente disposition ne s'applique que dans le cas d'un enseignement ou d'une recherche scientifique effectués dans une université, un collège ou un autre établissement à caractère public.

2. Cet article ne s'applique aux revenus provenant d'une recherche effectuée non pas dans l'intérêt public, mais principalement au profit d'un ou des particuliers.

Article 22. Étudiants

Les sommes qu'un résident ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, résident de l'autre État contractant et séjourne dans le premier État à la seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 23. Autres revenus

1. Les revenus d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font l'objet d'aucun des articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lors-

que le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant le cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre État contractant sont aussi imposables dans cet autre État.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 24. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont sis dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

2. Lorsqu'un résident d'un État contractant détient des actions d'une société qui est un résident de l'autre État contractant et que la valeur desdites actions provient principalement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, alors la fortune que représentent lesdites actions est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des biens mobiliers inclus dans l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

4. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'État contractant où est sis le siège de direction effective de l'entreprise. Aux fins du présent paragraphe, les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 sont applicables.

5. Lorsqu'un résident d'un État contractant détient des actions d'une société qui est un résident de l'autre État contractant et que ces actions sont des actions visées au paragraphe 5 de l'article 14, alors la fortune représentée par lesdites actions est imposable dans l'autre État.

6. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État. Toutefois, les éléments de la fortune situés dans l'autre État contractant sont également imposables dans cet autre État contractant conformément à la législation dudit État.

Chapitre V. Élimination des doubles impositions

Article 25. Élimination des doubles impositions

1. Dans le cas de l'Argentine, la double imposition sera éliminée comme suit :

Lorsqu'un résident de l'Argentine reçoit des revenus qui, en vertu des dispositions de la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, l'Argentine admet en déduction de l'impôt frappant les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu versé aux Pays-Bas. Cependant, cette déduction ne dépassera pas la fraction de l'impôt sur le revenu, calculé avant la déduction, qui se rapporte au revenu imposable aux Pays-Bas.

2. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, pourront inclure dans l'assiette de l'impôt les revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention sont imposables en Argentine.

3. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des revenus ou détient des éléments de fortune qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 6 de l'article 10, au paragraphe 7 de l'article 12, au paragraphe 5 de l'article 13, aux paragraphes 1 et 3 de l'article 14, à l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 15, au paragraphe 1 de l'article 16, au paragraphe 3 de l'article 19, au paragraphe 1 (alinéa a)) et 2 (alinéa a)) de l'article 20, au paragraphe 2 de l'article 23 et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 24 de la présente Convention, sont imposables en Argentine et inclus dans l'assiette visée au paragraphe 2, les Pays-Bas exonéreront ces revenus ou éléments de la fortune d'une partie de leur impôt. Cette réduction sera calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. À cet effet, les revenus ou les éléments de la fortune en question seront censés être compris dans le montant total des revenus ou des éléments de la fortune et exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions en question.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3, les Pays-Bas accorderont une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé, au titre des revenus qui, conformément au paragraphe 5 de l'article 7 de la présente Convention, peuvent être soumis à l'impôt en Argentine et lorsque les activités d'assurance ou de réassurance ne sont pas exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable situé en Argentine mais seulement dans la mesure où ces éléments des revenus sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 2. En outre, les Pays-Bas accorderont une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des revenus ou des éléments de la fortune qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 2 de l'article 13, aux paragraphes 2, 5 et 6 de l'article 14, au paragraphe 2 (alinéa b)) de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 16, à l'article 17, à l'article 18, au paragraphe 2 de l'article 19, au paragraphe 3 de l'article 23 ainsi qu'aux paragraphes 2, 5 et 6 de l'article 24 de la présente Convention sont imposables en Argentine dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 2. Le montant de ces déductions sera égal à l'impôt payé en Argentine sur ces éléments de revenu et de la fortune, mais ne devra pas dépasser le montant de la réduction qui serait accordée si les revenus ainsi inclus étaient les seuls à être exonérés de l'impôt néerlandais conformément aux dispositions de la loi néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 26. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Cependant, elles ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent en ce qui la concerne un établissement stable visé à l'article 5 ou une base fixe visée à l'article 15.

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et des ressources naturelles, situés dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, censée exercer à cet égard des activités commerciales ou industrielles dans l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre État que pour une ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise sera censée exercer ses activités pour une durée de plus de 30 jours sur 12 mois;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de cette autre entreprise, ou bien si une personne quelconque détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 4 du présent article, l'expression "activités en mer" est censée ne pas s'étendre :

a) À l'une ou l'autre des activités visées au paragraphe 4 de l'article 5 ou à une combinaison quelconque de ces activités;

b) Au remorquage ou à l'ancrage effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet, ni à aucune autre activité de ces embarcations;

c) Au transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un État contractant qui exerce en mer dans l'autre État contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante est réputé exercer ces activités à partir d'une base fixe située dans cet autre État si les activités en question durent de façon continue 30 jours ou davantage.

6. Les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre d'activités exercées en mer dans

l'autre État contractant par l'entremise d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre État, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de preuves documentaires qu'un impôt a été acquitté en Argentine sur les revenus imposables en Argentine conformément à l'article 7 ou à l'article 15 au titre respectivement du paragraphe 3 ou 5 du présent article, et au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accorderont une réduction de son impôt qui sera calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 3 de l'article 25.

Article 27. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne seront soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition, ni obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable d'une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 9 de l'article 12 ou du paragraphe 7 de l'article 13 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises, dans le premier État, à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée de manière à empêcher ou à limiter l'application par l'un ou l'autre État contractant de son impôt sur les bénéfices des succursales décrit à l'article 11.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 28. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non confor-

me aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par les lois internes de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 27, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans des cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 29. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention, ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que ceux obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins mais peuvent en faire état au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 30. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques et les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou consulaire d'un État contractant dans l'autre État contractant ou dans un État tiers et qui est un ressortissant de l'État qui l'envoie, est censée être résident de cet État si elle y est soumise aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu et sur la fortune que les autres résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs organes ou leurs fonctionnaires, non plus qu'aux membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'États tiers présents dans un État contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu ou sur la fortune que les autres résidents de cet État.

Article 31. Exonération des fonds de pension

Les revenus perçus et la fortune détenue par un fonds de pension résident dans un État contractant et dont les revenus proviennent de l'autre État contractant où se trouve également la fortune, lesdits revenus et ladite fortune sont exonérés d'impôt dans cet autre État contractant. Aux fins du présent article, un fonds de pension est un fonds de pension reconnu comme tel aux fins d'imposition dans l'État contractant dont il est résident. Si, après la date de la signature de la présente Convention, la législation nationale relative à l'imposition des fonds de pension devait être modifiée, les autorités compétentes des États contractants se rencontreront afin de parvenir à un accord sur la manière dont le présent article devrait être appliqué de manière à refléter correctement les modifications intervenues.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 32. Entrée en vigueur

1. Les gouvernements des États contractants se notifieront mutuellement de l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires à l'entrée en vigueur de la Convention.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours suivant la date des dernières notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront dans les deux États contractants :

a) S'agissant des impôts retenus à la source, aux revenus reçus le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur, ou après cette date;

b) S'agissant d'autres impôts sur les revenus ainsi que les impôts sur la fortune, aux impôts imputables pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur, ou après cette date.

Article 33. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un État contractant. Chacun des États contractants peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, moyennant notification donnée au moins six mois avant la fin de toute année civile suivant l'expiration d'un délai de six ans à compter de la date de son entrée en vigueur. Dans ce cas, la Convention cessera de s'appliquer aux deux États contractants :

a) S'agissant des impôts retenus à la source, aux revenus reçus le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle la notification de dénonciation aura été communiquée ou après cette date;

b) S'agissant d'autres impôts sur les revenus ainsi que les impôts sur la fortune, pour les impôts recevables pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'année au cours de laquelle la notification de dénonciation aura été communiquée ou après cette date.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Buenos Aires le 27 décembre 1996, en double exemplaire, en langues néerlandaise, espagnole et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence concernant l'interprétation entre les textes néerlandais et espagnol, le texte anglais prévaut.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS :

W. G. JANSING

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE :

A. E. SEWARD

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention visant l'élimination des doubles impositions et la prévention de l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Royaume des Pays-Bas et la République argentine les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

I. Ad article 4

Les personnes physiques vivant à bord d'un navire et n'ayant aucun véritable domicile dans aucun des États contractants seront censées être résidentes de l'État contractant où le navire a son port d'attache.

II. Ad articles 5, 6, 7, 14 et 26

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles seront considérés comme un bien immobilier sis dans l'État contractant dont dépend ce fond marin et son sous-sol et que ces droits seront censés appartenir à un établissement stable dans cet État. De plus, il est entendu que les droits en question comprennent ceux portant sur des intérêts dans des actifs résultant de cette exploration ou de cette exploitation ou sur les bénéfices tirés de ces actifs.

III. Ad article 7

a) S'agissant des paragraphes 1 et 2 de l'article 7, si une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise mais exclusivement sur celle de la rémunération imputable à l'activité effective de l'établissement stable dans le cadre de ses ventes ou de cette activité. En particulier, s'agissant de contrats d'études, d'approvisionnement, d'installation ou de construction de matériels ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, si l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais exclusivement sur celle de la partie du contrat qui est effectivement confiée à l'établissement stable dans l'État contractant où il est situé. Il est en outre entendu que les dispositions ci-avant ne vont pas à l'encontre des dispositions des alinéas b) et c) du paragraphe 1;

b) Il est entendu qu'aux fins de l'application des dispositions des alinéas b) et c) du paragraphe 1, les autorités compétentes se consulteront :

i) Concernant la similarité des biens ou marchandises, respectivement les activités commerciales; et

ii) Afin de déterminer si les pratiques de vente ou les activités commerciales ont été pour la plupart effectuées par l'établissement stable;

c) Il est entendu qu'aucune disposition du paragraphe 3 n'exigera d'un État contractant qu'il autorise la déduction totale de certaines dépenses lorsqu'elles sont limitées d'une certaine manière dans la détermination des bénéfices en ce qui concerne les entreprises de cet État contractant en vertu de sa législation fiscale ou qu'il autorise la déduction de toute dépense qui, en raison de sa nature, n'est pas généralement admise comme déduction s'agissant des entreprises de cet État contractant en vertu de la législation fiscale de cet État contractant;

d) S'agissant du paragraphe 6, dans le cas de l'Argentine, l'exportation de biens et marchandises acquis par une entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable, le droit d'exportation étant acquis, demeurent, nonobstant les dispositions de l'alinéa d) du paragraphe 4 de l'article 5 de la Convention, soumis à la législation sur l'impôt sur le revenu (article 8) en vigueur en Argentine à la date de la signature de la présente Convention tant et aussi longtemps que cette disposition demeurera applicable.

IV. Ad articles 7 et 13

Il est entendu que les revenus provenant d'activités de leasing financier ne seront pas considérés comme des "rémunérations versées pour l'usage ou la concession de l'usage de matériel industriel, commercial ou scientifique".

V. Ad articles 7, 10, 11, 12, 13, 14 et 15

a) Lorsque l'impôt qui a été perçu à la source excède le montant imposable en vertu des dispositions des articles 7, 10, 11, 12, 13, 14 et 15, les demandes de remboursement des trop-perçus doivent être présentées à l'autorité compétente de l'État ayant perçu l'impôt dans un délai de trois ans à compter de la fin de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu;

b) Il est loisible aux autorités compétentes des États contractants de déterminer par accord mutuel les modalités d'application des articles 7, 11, 14 et 15.

VI. Ad articles 9 et 28

Il est entendu que les dispositions de la Convention ne pourront être interprétées de manière à faire obstacle à l'application par un État contractant des dispositions relatives à la capitalisation réduite prévues à la législation interne, sauf dans les cas où les entreprises associées peuvent démontrer qu'en raison des caractéristiques particulières de leurs activités ou de leurs circonstances économiques spécifiques, les conditions faites ou imposées entre lesdites entreprises sont conformes au principe de l'indépendance mutuelle des parties.

Conformément au paragraphe 3 de l'article 28, les autorités compétentes s'efforceront de résoudre par accord mutuel, comme dans le cas de toutes autres situations de double imposition résultant d'actes posés par l'un ou l'autre des États contractants, tout cas de double imposition résultant de l'application de la législation interne relative à la capitalisation réduite.

VII. Ad article 13

Il est entendu que les restrictions concernant l'imposition à la source visées au paragraphe 2 sont, dans le cas de l'Argentine, soumises aux exigences relatives à l'enregistrement prévues à la législation argentine en vigueur au moment de la signature de la présente Convention et tant et aussi longtemps que ces exigences seront applicables.

VIII. Ad article 13

Dans le cas de paiements portant sur l'assistance technique, l'impôt perçu aux termes de l'alinéa c) du paragraphe 2 de l'article 13 sera établi après déduction des dépenses directement liées à ces activités.

IX. Ad article 14

Le simple transfert de biens effectué par un résident d'un État contractant en raison de l'organisation d'une société, de sa réorganisation, de sa fusion, de sa division ou d'une opération similaire, sera exonéré d'impôt conformément à la législation interne de chaque État contractant.

X. Ad articles 14 et 24

Aux fins des articles 14 et 24, il est entendu que le terme "actions" comprend les actions de jouissance, de bons de jouissance, les parts de mine, les parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, qui participent aux bénéfices, de même que d'autres parts sociales dont les revenus sont soumis à la même imposition que les revenus provenant d'actions en vertu de la législation de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

XI. Ad article 17

Il est entendu que l'on entend par "bestuurder" ou "commissaris" d'une société néerlandaise une personne désignée en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou tout autre organisme compétent de cette société et qui est chargée de la gestion d'ensemble de la société ou de sa direction, respectivement.

XII. Ad articles 20 et 25

Il est entendu que les dispositions de l'alinéa a) du paragraphe 1 de l'article 20 ne fait pas obstacle à ce que les Pays-Bas appliquent les dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 25 de la Convention.

XIII. Ad article 25

a) Il est entendu qu'aux fins du calcul de la réduction visée au paragraphe 3 de l'article 25, les éléments de la fortune visés au paragraphe 1 de l'article 24 seront pris en compte pour établir sa valeur réduite de la valeur des dettes garanties au moyen d'hypothèques sur ce capital et les éléments du capital visés au paragraphe 2 de l'article 24 seront pris en compte pour établir sa valeur réduite de la valeur des dettes affectant l'établissement permanent ou la base fixe;

b) Il est également entendu que si, après la signature de la présente Convention, les dispositions de la législation néerlandaise visant à éviter la double imposition devaient être modifiées de façon importante et si, à la suite de ces modifications, les avantages résultant des dispositions spéciales de la législation argentine, alors en vigueur à la date desdites modifications, avantages visant à encourager les investissements directs dans le domaine des affaires en Argentine, deviennent non avendus, alors les autorités compétentes néerlandaises contacteront dès que possible les autorités compétentes argentes afin de déterminer la manière dont les avantages des dispositions spéciales de la législation argentine aux fins desdits investissements directs en Argentine peuvent être préservés. Il est aussi entendu que, aussi longtemps que les nouvelles mesures restent à définir et dans la mesure où les avantages des dispositions spéciales de la législation argentine deviennent caducs à la suite des modifications apportées aux dispositions de la législation néerlandaise visant à éviter la double imposition, aucune disposition de la présente Convention n'empêchera l'Argentine d'appliquer sa législation interne visant à éviter le transfert des impôts aux États étrangers.

XIV. Ad articles 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15 et 23

Si en vertu d'un traité visant à éviter la double imposition conclu après la date de la conclusion de la présente Convention, entre la République argentine et un pays tiers membre de l'OCDE, la République argentine limite son imposition à la source en matière de primes d'assurance et de réassurance, de dividendes au sens de l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 10, de bénéfices de succursales, d'intérêts, de redevances, de gains en capital, de professions indépendantes, de tous autres revenus au sens de l'article 23, ou d'éléments particuliers desdits revenus, à un taux inférieur, y compris l'exonération d'impôt, l'exonération d'impôt additionnel au sens de l'article 11, ou une imposition sur une assiette imposable réduite, qu'aux taux prévus au paragraphe 5 de l'article 7, à l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 10, à l'article 11, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 2 de l'article 13, aux paragraphes 2, 5 et 6 de l'article 14, à l'alinéa b) du paragraphe 2 de l'article 15 et au paragraphe 3 de l'article 23 de la présente Convention respectivement, alors lesdits taux inférieurs, l'exonération ou la réduction de l'assiette imposable prévus audit traité visant à éviter la double imposition s'appliqueront automatiquement aux résidents des deux États contractants avec application à compter de la date de l'entrée en vigueur dudit traité s'agissant de la catégorie ou du type pertinent des revenus.

En foi de quoi, les soussignés à ce dûment accrédités, ont signé le présent Protocole.

Fait à Buenos Aires, le 27 décembre 1996, en double exemplaire en langues néerlandaise, espagnole et anglaise les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation des textes néerlandais et espagnol, les texte anglais prévaudra.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS :

W. G. JANSING

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE :

A. E. SEWARD